

Тематичен фиш

Промислен дизайн на Общността

Промисленият дизайн е право на интелектуална собственост, което защитава видимия външен вид на продукта.

Регламент № 6/2002¹ установява специфична за Европейския съюз система за закрила, като създава промисления дизайн на Общността.

Промисленият дизайн на Общността има единен характер и еднакво действие в целия Европейски съюз. Той дава на своя притежател изключителното право да използва и да забранява на всеки друг да използва промисления дизайн без негово съгласие на територията на Съюза. Срокът на закрила е пет години и може да се продължи до не повече от 25 години.

Промислените дизайни на Общността се регистрират в Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), която е компетентна и да разглежда искания за обявяване на регистрирани промислени дизайни на Общността за недействителни. Решенията на EUIPO подлежат на обжалване пред апелативните състави на EUIPO. Общият съд на Европейския съюз разглежда жалбите против решенията на апелативните състави. Решенията на Общия съд пък могат да се обжалват пред Съда, но разглеждането на жалбата зависи от изхода на производството по допускане на обжалване. Обявяване на недействителност на регистриран промислен дизайн на Общността може да се поиска и на национално равнище, пред съд за промислените дизайни на Общността, с насрещен иск в рамките на производство по иск за нарушение.

Освен това Регламент № 6/2002 предвижда и закрила на нерегистрираните промислени дизайн на Общността. Те се ползват със закрила за срок от три години, считано от момента, в който са станали общодостъпни в Европейския съюз.

Този тематичен фиш предлага общ преглед на съдебната практика в областта на промислените дизайни на Общността.

¹ Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 година относно промисления дизайн на Общността (ОВ L 3, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 70).

СЪДЪРЖАНИЕ²

I. УСЛОВИЯ НА ЗАКРИЛА И ОСНОВАНИЯ ЗА НЕДЕЙСТВИТЕЛНОСТ	3
1. Дефиниция за промишлен дизайн	3
а) Условие във връзка с изобразяването на промишления дизайн	3
б) Условие във връзка с видимостта	4
в) Понятие за „продукт“ и обхват на описанието	5
2. Новост	6
3. Оригиналеност	8
а) Критерии за преценка	8
б) Промислен сектор на съответния продукт	10
в) Информирани потребители	12
г) Степен на свобода на автора	15
д) Общо впечатление	18
4. Оповестяване	20
а) Критерии за преценка	20
б) Презумпция за оповестяване	22
в) Доказване на оповестяването	23
г) Гратисен период	26
5. Промислен дизайн, който представлява част от съставен продукт	26
а) Условия за закрила	26
б) Поправка на съставен продукт	29
6. Промислени дизайни, обусловени от техническата си функция, и промислени дизайни за междинни връзки	31
7. Противоречие с предходен промислен дизайн	34
8. Използване на отличителен знак в по-късен промислен дизайн	36
9. Неразрешено използване на защитено с авторско право произведение	38
II. ПРАВА, ПРЕДОСТАВЯНИ ОТ ПРОМИШЛЕНИТЕ ДИЗАЙНИ.....	40
1. Притежател на правото върху промисления дизайн	40
2. Последици от правото върху промисления дизайн	41
III. ПРОЦЕДУРА И СЪДЕБНИ ПРОИЗВОДСТВА	45
1. Заявка и процедура за регистрация — Референтна дата за проверката	45
2. Искане и производство за обявяване на недействителност	46
а) Допустимост на искането за обявяване на недействителност	46
б) Предмет на искането за обявяване на недействителност	47
в) Обхват на проверката по искането за обявяване на недействителност	47
г) Непредставени своевременно доказателства	49
д) Поддържане в променен вид	50
3. Производство пред съда на Съюза — Обхват на съдебния контрол	51

² Съдържанието следва в основни линии структурата на раздел „Промислен дизайн на Общността“ в Справочника на съдебната практика.

I. Условия на закрила и основания за недействителност

1. Дефиниция за промишлен дизайн

а) Условие във връзка с изобразяването на промишления дизайн

- [Решение от 5 юли 2018 г., Mast-Jägermeister/EUIPO \(C-217/17 P, EU:C:2018:534\)](#)³

Mast-Jägermeister SE подава заявки за регистрация на два промишлени дизайна на Общността. Поисканата закрила е за „чаши“, но представените изображения показват чаша и бутилка.

EUIPO приема, че не може да определи дата на подаване на заявките, тъй като от изображенията на съответните промишлени дизайни не може да се установи дали закрилата се иска за чашата, за бутилката или за съчетание от двете. Подадената до Общия съд жалба против това решение е отхвърлена.

Съдът отхвърля жалбата срещу решението на Общия съд и постановява, че изображението на промишления дизайн в заявката за регистрация трябва да прави ясно разпознаваем предмета, за който се търси закрила.

Най-напред, този извод следва от анализа на текста член 36, параграф 1, буква в) от Регламент № 6/2002, който предвижда, че заявката за регистрация на промишлен дизайн трябва да съдържа „[изображение] на промишлен дизайн, което да може да се възпроизвежда“. Понятието за изображение включва в себе си идеята, че дизайнът трябва да е ясно разпознаваем. В допълнение, в член 4, параграф 1, буква д) от Регламент № 2245/2002, без същевременно да се добавят изисквания по същество към това по член 36, параграф 1, буква в) от Регламент № 6/2002, се уточнява, че изображението трябва да бъде изпълнено с такова качество, че всички подробности на предмета, за който се търси закрила, да се открояват ясно.

По-нататък, изводът от граматическото тълкуване се потвърждава от телеологическото тълкуване на член 36, параграф 1, буква в) от Регламент № 6/2002, чиято цел е да допринесе за правилното функциониране на системата за регистриране на промишлени дизайни. В този смисъл графичното изображение се изисква именно за да се определи самият промишлен дизайн и съответно да се уточни предметът на закрилата, която регистрираният промишлен дизайн предоставя на притежателя си.

В това отношение Съдът отбелязва, че регистрацията на промишления дизайн в публичен регистър има за цел да осигури достъп до този дизайн на компетентните органи и на обществеността, и по-специално на икономическите оператори. От една страна, компетентните органи трябва да имат ясна и точна представа за естеството на съставните елементи на даден промишлен дизайн, за да могат да изпълнят задълженията си, свързани с предварителното разглеждане на заявките за регистрация, както и с публикуването и поддържането на подходящ и точен регистър на промишлените дизайни. От друга страна, икономическите оператори трябва да могат да придобият ясна и

³ Вж. също решение от 9 февруари 2017 г., [Mast-Jägermeister/EUIPO \(Чаша\)](#) (T-16/16, EU:T:2017:68).

точна представа за извършените регистрации или за направените от техните настоящи или потенциални конкуренти заявки за регистрация и по този начин да получат достоверна информация за правата на трети лица. Това изискване има за цел да гарантира правната сигурност на третите лица.

Освен това обстоятелството, че датата на подаване дава право на приоритет, само по себе си обосновава изискването изображението да не съдържа никаква неяснота, що се отнася до заявения промишлен дизайн. Всъщност неясната заявка за регистрация би създавала риск промишлен дизайн, чийто предмет на закрила не е ясно определен, да получи чрез правото на приоритет прекомерна закрила.

Накрая, във връзка с анализа на контекста Съдът отбелязва, че съгласно член 12, параграф 2 от Регламент № 2245/2002 поправките на заявката за регистрация не може да променят изображението на съответния промишлен дизайн. Това обаче предполага по необходимост, че още преди да бъде определена датата на подаването ѝ, заявката за регистрация трябва да съдържа такова изображение, което прави разпознаваем предмета, за който се търси закрила.

Следователно изображението на заявения промишлен дизайн трябва да прави ясно разпознаваем този дизайн. От член 46, параграф 2 от Регламент № 6/2002 обаче следва, че заявка, която съдържа нередовности, които са свързани с условията по член 36, параграф 1 от този регламент и не са били отстранени в предвидения срок, не се счита за заявка за регистрация на промишлен дизайн на Общността и съответно за нея не се определя дата на подаване.

б) Условие във връзка с видимостта

- [Решение от 21 септември 2017 г., Easy Sanitary Solutions и EUIPO/Group Nivelles \(C-361/15 P и C-405/15 P, EU:C:2017:720\)](#)⁴

Easy Sanitary Solutions BV е притежател на промишлен дизайн на Общността, който изобразява отходен душ канал. I-Drain, праводателят на Group Nivelles NV, подава до EUIPO искане за обявяване на спорния промишлен дизайн за недействителен в частност поради липса на новост. Апелативният състав на EUIPO приема, че спорният промишлен дизайн е нов. Това решение е отменено от Общия съд.

Easy Sanitary Solutions и EUIPO обжалват решението му пред Съда, но Съдът отхвърля жалбите им. Той постановява, че основно условие за закрилата е дадена особеност на промишления дизайн да е видима.

Съдът подчертава, че когато молителят изтъква основанието за недействителност по член 25, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002, той е този, който трябва да докаже, че оспореният промишлен дизайн не отговаря на условията, определени в членове 4—9 от посочения регламент.

⁴ Вж. също раздели I.2, „Новост“, и I.4.а, „Оповестяване — Критерии за преценка“, както и решение от 13 май 2015 г., [Group Nivelles/CХВР — Easy Sanitary Solutions \(Отходен душ канал\)](#) (T-15/13, EU:T:2015:281).

Освен това преценката дали даден промишлен дизайн е нов следва да се извършва от гледна точка на един или повече конкретни, определени, индивидуализирани и идентифицирани дизайни измежду съвкупността от по-рано разгласените публично дизайни.

В това отношение следва да се припомни, че съгласно член 3, буква а) от Регламент № 6/2002 промишленият дизайн е „видимият външен вид на целия продукт или на част от него, определен, по-специално, от особеностите на линиите, контурите, цветовете, формата, строежа и/или материалите на самия продукт и/или орнаментите му“. Следователно в рамките на системата, установена с този регламент, външният вид представлява определящият елемент на промишления дизайн.

Затова основно условие за тази закрила е дадена особеност на промишления дизайн да е видима. В този смисъл в съображение 12 от Регламент № 6/2002 се посочва, че закрилата на промишлени дизайни не следва да се разпростира върху тези съставни части, които не са видими при обичайната употреба на съответния продукт, нито върху особеностите на детайл, които не са видими, когато той е монтиран, и че поради това тези особености не следва да се вземат предвид, когато се преценява дали други особености на този промишлен дизайн отговарят на условията за предоставяне на закрила.

От гореизложените съображения следва, че от съществено значение е инстанциите на Службата да разполагат с изображение на по-ранния промишлен дизайн, което да позволи да се схване външният вид на продукта, в който е включен промишленият дизайн, и да се идентифицира по ясен и недвусмислен начин предходният промишлен дизайн, за да се извърши преценката дали оспореният промишлен дизайн е нов и оригинален.

В този смисъл страната, която иска обявяване на недействителност, трябва да представи на Службата точни и пълни данни за предполагаемия предходен промишлен дизайн и негово точно и цялостно изображение, за да покаже, че оспореният промишлен дизайн не може да бъде регистриран надлежно.

в) Понятие за „продукт“ и обхват на описанието

- [Решение от 13 юни 2017 г., Ball Beverage Packaging Europe/EUIPO — Crown Hellas Can \(Кутийки за напитки\) \(T-9/15, EU:T:2017:386\)](#)

Ball Beverage Packaging Europe Ltd е притежател на промишлен дизайн, изобразяващ кутийки за напитки и регистриран в EUIPO съгласно Регламент № 6/2002. Отделът по отмяна отхвърля искането за обявяване на недействителност на този дизайн, подадено от Crown Hellas Can SA. Решението му обаче е отменено от апелативния състав, който обявява въпросния промишлен дизайн за недействителен по съображението, че не е оригинален, но без да се произнася по новостта на този дизайн.

Решението на апелативния състав е обжалвано пред Общия съд, който отхвърля жалбата, като дава някои полезни пояснения за естеството на производството за регистрация на промишлени дизайни на Общността, за понятието „продукт“ по смисъла на член 3,

буква а) от Регламент № 6/2002 и за обхвата на описанието на спорния промишлен дизайн в заявката за регистрация съгласно член 36, параграф 3, буква а) от Регламента.

Най-напред Общият съд отбелязва, че доколкото определянето на предмета на закрила на оспорения промишлен дизайн е част от проверката по същество на регистрацията на посочения промишлен дизайн, евентуално становище на EUIPO по този въпрос, изразено в хода на процедурата по регистрация, не може да обвърже апелативния състав, като се има предвид, че контролът на EUIPO по време на тази процедура по регистрация има основно формален и бърз характер.

По-нататък, Общият съд отхвърля оплакването, че апелативният състав погрешно е приел, че оспореният промишлен дизайн, а именно изображението на три кутийки за напитки с различни размери, не представлява един продукт по смисъла на член 3, буква а) от Регламент № 6/2002. В това отношение Общият съд отбелязва, че предмет на промишления дизайн може да бъде само единен продукт, тъй като в споменатия член изрично се посочва „вид на целия продукт“. Освен това, уточнява той, съвкупност от артикули може да представлява „един продукт“ по смисъла на горепосочената разпоредба, ако същите си подхождат естетически, имат функционална връзка и обикновено се продават като единен продукт. Така Общият съд постановява в конкретния случай, че е очевидно, че изобразените в оспорения промишлен дизайн три кутийки за напитки не изпълняват обща функция, в смисъл че не изпълняват функция, която не би могла да бъде изпълнена от всяка една от тях поотделно, какъвто е случаят например с приборите за маса или с шахматната дъска и шахматните фигури.

Накрая, Общият съд отбелязва, че описанието, което евентуално съдържа заявката за регистрация, не може да повлияе на преценката по същество относно новостта или оригиналността на съответния промишлен дизайн. Според Общия съд това описание не може да се отрази и на определянето на предмета на закрила на разглеждания промишлен дизайн, което безспорно е свързано с преценката за новост или оригиналност.

2. Новост

- [Решение от 21 септември 2017 г., Easy Sanitary Solutions и EUIPO/Group Nivelles \(C-361/15 P и C-405/15 P, EU:C:2017:720\)](#)⁵

В това решение, чийто фактически и правен контекст е описан по-горе⁶, в производство по жалба срещу решение на Общия съд Съдът постановява, че член 5, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002 не предвижда новостта на промишления дизайн да зависи от продуктите, в които той може да бъде включен или към които може да бъде приложен. Освен това съгласно член 10, параграф 1 от Регламент № 6/2002 обхватът на закрилата, предоставяна с промишления дизайн на Общността, се разпростира върху „всеки

⁵ Вж. също раздели I.1.6, „Дефиниция за промишлен дизайн — Условие във връзка с видимостта“, и I.4.а, „Оповестяване — Критерии за преценка“, както и решение от 13 май 2015 г., [Group Nivelles/CXBP — Easy Sanitary Solutions \(Отходен душ канал\)](#) (T-15/13, EU:T:2015:281).

⁶ За фактическия и правния контекст на спора вж. раздел I.1.6, „Дефиниция за промишлен дизайн — Условие във връзка с видимостта“, стр. 4.

промишлен дизайн“, който не създава у информирания потребител различно цялостно зрително възприятие.

Освен това и от член 36, параграф 6, и от член 19, параграф 1 от Регламент № 6/2002 е видно, че регистрираният промишлен дизайн на Общността предоставя на притежателя си изключителното право да използва съответния промишлен дизайн за всякакви продукти, а не само за посочения в заявката за регистрация продукт.

Затова даден промишлен дизайн на Общността не би могъл да се счита за нов, ако еднакъв на него промишлен дизайн е бил публично разгласен, въпреки че този предходен промишлен дизайн е бил предназначен да бъде включен в различно изделие или да бъде приложен към него. Всъщност фактът, че предоставената на промишления дизайн закрила не обхваща само продуктите, в които е предназначен да бъде включен или към които ще се прилага промишленият дизайн, неминуемо означава, че преценката дали промишленият дизайн е нов също не трябва да обхваща само тези продукти.

- [Решение от 6 юни 2013 г., Kastenholz/CХВП — Qwatchme \(Циферблати на ръчни часовници\) \(Т-68/11, ЕУ:Т:2013: 298\)](#)⁷

Qwatchme A/S е притежател на промишлен дизайн на Общността, изобразяващ циферблати на ръчни часовници и регистриран в СХВП (понастоящем ЕUIPO) съгласно Регламент № 6/2002. Апелативният състав потвърждава решението на отдела по отмяна и отхвърля искането за обявяване на недействителност, подадено от г-н Erich Kastenholz, тъй като приема, че спорният промишлен дизайн определено е различен от предходните промишлени дизайни поради съществуващите разлики между дисковете.

Това решение е обжалвано пред Общия съд, който отхвърля жалбата и постановява, че конфликтните промишлени дизайни не са идентични, понеже разликата между техните характеристики не е само в несъществени детайли.

Това съдебно решение се отнася в частност до изискванията за новост и оригиналност, които обуславят закрилата на промишлените дизайни на Общността. Общият съд отбелязва, че от член 5, параграф 2 от Регламент № 6/2002 следва, че два промишлени дизайна се считат за идентични, когато техните особености се различават само в несъществени детайли, тоест детайли, които не се забелязват веднага и които следователно не водят до различия, макар и малки, между посочените промишлени дизайни.

Обратно, за да се прецени новостта на даден промишлен дизайн, следва да се прецени наличието на разлики, които не са несъществени, между конфликтните промишлени дизайни, макар тези разлики да са малки. В това отношение Общият съд постановява, че текстът на член 6 от Регламент № 6/2002 отива отвъд този на член 5 от същия регламент. Така, констатираните между конфликтните промишлени дизайни различия в контекста на последния член, особено когато са малки, може да не са достатъчни, за да създадат у

⁷ Подадената до Съда жалба срещу това решение е отхвърлена с определение от 17 юли 2014 г., [Kastenholz/CХВП](#) (С-435/13 Р, непубликувано, ЕУ:С:2014:2124).

информирания потребител различно общо впечатление по смисъла на член 6 от посочения регламент. В този смисъл спорният промишлен дизайн може да се счете за нов по смисъла на член 5 от Регламент № 6/2002, но да не се счете за оригинален по смисъла на член 6 от посочения регламент.

Обратно, доколкото поставеното в последната разпоредба условие отива отвъд условието, поставено в член 5 от Регламент № 6/2002, различното общо впечатление у информирания потребител по смисъла на член 6 от същия регламент може да се основе само на наличието на обективни разлики между конфликтните промишлени дизайни. Следователно тези разлики трябва да са достатъчни, за да е налице условието за новост по член 5 от Регламент № 6/2002.

3. Оригиналеност

а) Критерии за преценка

- [Решение от 19 юни 2014 г., Karen Millen Fashions \(C-345/13, EU:C:2014:2013\)](#)

Karen Millen Fashions Ltd разработва дизайна и пуска в продажба в Ирландия раирана риза с черна трикотажна блуза над нея. Dunnes Stores и Dunnes Stores (Limerick) Ltd купуват мостри от тези облекла, след което поръчват копирането им извън Ирландия и пускат в продажба копираните облекла в ирландските си магазини. С твърдението, че притежава нерегистрирани промишлени дизайни на Общността за посочените облекла, Karen Millen Fashions предявява по съдебен ред искане да се наложи забрана на Dunnes да използва тези дизайни, а също и искане за обезщетение. Сезираният със спора Supreme Court (Върховен съд, Ирландия) отправя до Съда преюдициални въпроси във връзка с преценката за оригиналеност на промишления дизайн на Общността.

Съдът постановява, че член 6 от Регламент № 6/2002 трябва да се тълкува в смисъл, че за да се приеме наличието на оригиналеност на даден дизайн, общото впечатление, което той създава у информирания потребител, следва да бъде различно от общото впечатление, което се създава у такъв потребител не от съчетанието на изолирани елементи от множество предходни промишлени дизайни, а от един или повече предходни дизайни, взети поотделно.

Всъщност, доколкото член 6 се позовава на общото впечатление, което създава у информирания потребител всеки друг промишлен дизайн, разгласен публично, то неговият текст трябва да се тълкува в смисъл, че преценката за наличието на оригиналеност на даден промишлен дизайн следва да се извърши по отношение на един или повече конкретни, определени, индивидуализирани и идентифицирани дизайни измежду съвкупността от по-рано разгласените публично дизайни.

- [Решение от 21 ноември 2013 г., El Hogar Perfecto del Siglo XXI/CXBП — Wenf International Advisers \(Тирбушон\) \(T-337/12, EU:T:2013:601\)](#)

El Hogar Perfecto del Siglo XXI, SL, е притежател на промишлен дизайн на Общността, изобразяващ тирбушон. Wenf International Advisers Ltd подава искане за обявяване на този

дизайн за недействителен в частност поради липса на оригиналност. СХВП (понастоящем EUIPO) уважава искането за обявяване на недействителност.

Общият съд отхвърля жалбата и постановява, че съгласно член 6 от Регламент № 6/2002 оригиналността на промишления дизайн се преценява чрез сравняване на общото впечатление, създавано от конфликтните промишлени дизайни у информирания потребител, като се отчита степента на свобода на автора. Следователно критерият, свързан с твърдяно отстраняване чрез спорния промишлен дизайн на неудобствата или трудностите при използването на предходния промишлен дизайн, не е сред критериите, които могат да се вземат предвид, за да се прецени оригиналността на промишления дизайн. Извън това, както личи от членове 1 и 3 от Регламент № 6/2002, правото на промишлен дизайн има за цел да защити видимия външен вид на продукта, а не проектирането му и начините на използване или функциониране на същия.

- [Решение от 16 юни 2021 г., Davide Groppi/EUIPO — Viabizzuno \(Настолна лампа\) \(T-187/20, EU:T:2021:363\)](#)^{8 9}

На 16 юли 2014 г. Davide Groppi Srl подава в EUIPO заявка за регистрация на промишлен дизайн на Общността, изобразяващ настолна лампа. След регистрацията на този дизайн Viabizzuno Srl подава искане за обявяването му за недействителен, като посочва основанието по член 25, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002¹⁰ във връзка с член 6 от Регламента¹¹, отнасящо се до предходен промишлен дизайн от 22 септември 2011 г. Предходният промишлен дизайн е обявен за недействителен на 30 октомври 2018 г.

На 22 ноември 2018 г. отделът по отмяна обявява промишления дизайн на Davide Groppi за недействителен, тъй като приема, че не е оригинален по смисъла на член 6 от Регламент № 6/2002. Апелативният състав потвърждава това решение, като приема, че макар предходният промишлен дизайн да е бил обявен за недействителен, това обстоятелство е ирелевантно, тъй като от значение е единствено дали същият е бил разгласен.

Davide Groppi подава жалба до Общия съд, който обаче я отхвърля. За първи път Общият съд подчертава липсата на последици от обявяването в хода на административното производство на недействителността на предходния промишлен дизайн, изтъкнат в подкрепа на искане за обявяване на недействителност на промишлен дизайн на основание член 25, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002. Освен това той внася яснота какви са границите за ролята на естеството на продуктите, в които са включени

⁸ Това решение е обжалвано, но Съдът не допуска обжалването (определение от 26 ноември 2021 г., [Davide Groppi/EUIPO](#), C-490/21 P, непубликувано, EU:C:2021:968).

⁹ Вж. също раздел I.3.6. „Оригиналност — Промислен сектор на съответния продукт“.

¹⁰ Съгласно член 25, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002, изменен, промишлен дизайн на Общността може да бъде обявен за недействителен само ако не отговаря на условията, определени от членове 4—9.

¹¹ Член 6 от Регламент № 6/2002 е озаглавен „Оригиналност“ и параграф 1 от него предвижда, че промишленият дизайн се счита за оригинален, ако общото впечатление, което създава у информирания потребител, се различава от това, което създава върху такъв потребител всеки друг промишлен дизайн, който е разгласен публично преди датата на подаване на заявка за регистрация на промишления дизайн или, ако се претендира приоритет, преди датата на приоритета. Освен това в параграф 2 от този член се уточнява, че за да се определи оригиналността, трябва да се отчита степента на свобода на автора при разработването на промишления дизайн.

промишлените дизайни, при разглеждането на основание за недействителност въз основа на същата разпоредба.

Общият съд подчертава, че обстоятелството, че предходният промишлен дизайн е обявен за недействителен, е ирелевантно, когато същият е бил разгласен. Всъщност залегналата в член 25, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002 идея е да се попречи на регистрацията на промишлени дизайни, които не отговарят на условията за закрила, и по-специално на условието „оригиналност“ по смисъла на член 6 от този регламент, а не да се закрилят предходните промишлени дизайни. По този начин Общият съд припомня, че основанията за недействителност, съдържащи се в посочения член, не се вписват в логиката на предоставената само на притежателя на по-ранното право закрила на това право, чиято недействителност би направила безпредметно производството за обявяване на промишления дизайн на Общността за недействителен, но на тези основания по принцип може да се позове всяко лице. Що се отнася по-специално до преценката дали даден промишлен дизайн е оригинален по смисъла на член 25, параграф 1, буква б) във връзка с член 6 от Регламент № 6/2002, Общият съд подчертава, че от съображение 14 от същия регламент е видно, че тази преценка следва да се основава на това дали общото впечатление, което този дизайн създава у информирувания потребител, се различава ясно от впечатлението, което създават у него всички предходни промишлени дизайни. Всъщност Общият съд уточнява, че единствената функция на предходния промишлен дизайн е да разкрие предходното състояние на техниката, тоест достиженията в областта на промишления дизайн, свързани със съответния продукт, които са били разгласени към датата на подаване на заявката за процесния промишлен дизайн. Следователно според Общия съд от значение е само фактът на разгласяване на предходния промишлен дизайн, а не обхватът на предоставената му закрила, която произтича от действителността на неговата регистрация.

б) Промислен сектор на съответния продукт

- [Решение от 22 юни 2010 г., Shenzhen Taiden/CXBP — Bosch Security Systems \(Комуникационно оборудване\) \(T-153/08, EU:T:2010:248\)](#)¹²

Shenzhen Taiden Industrial Co Ltd е притежател на промишлен дизайн на Общността, изобразяващ комуникационно оборудване и регистриран в CXBP (понастоящем EUIPO) съгласно Регламент № 6/2002. Отделът по отмяна отхвърля искането за обявяване на недействителност на този дизайн, подадено от Bosch Security Systems BV. Решението му обаче е отменено от апелативния състав, който приема, че спорният промишлен дизайн е лишен от оригиналност, тъй като разликите между него и предходния промишлен дизайн не са достатъчно забележими, за да създадат различно общо впечатление у информирувания потребител.

Решението на апелативния състав е обжалвано пред Общия съд, но той отхвърля жалбата, като пояснява, че видно от съображение 14 от Регламент № 6/2002, при

¹² Вж. също раздел I.3.в, „Оригиналност — Информирания потребител“.

преценката за наличието на оригиналност на даден промишлен дизайн е необходимо да се вземе предвид естеството на продукта, към който е приложен дизайнът или в който същият е включен, и по-специално промишленият сектор, който го произвежда.

- [Решение от 16 юни 2021 г., Davide Groppi/EUIPO — Viabizzuno \(Настолна лампа\) \(T-187/20, EU:T:2021:363\)](#)¹³

В това решение, чийто фактически и правен контекст е изложен по-горе¹⁴, Общият съд установява, че оспорваният промишлен дизайн е регистриран общо за осветителни тела, и след това припомня, че макар определянето на сектора на продуктите действително да има значение за целите на определянето на информирувания потребител и на степента на неговото внимание, както и на степента на свобода на автора при разработването на дизайна, и евентуално за целите на сравняването на общото впечатление, което създават у този информиран потребител разглежданите дизайни, това все пак не означава, че продуктите, за които се отнасят разглежданите промишлени дизайни, трябва да са сходни или от един и същи сектор. В това отношение Общият съд отбелязва, че член 25, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002 не съдържа никакво условие за сходство на продуктите и ако се приеме, че закрилата на промишления дизайн зависи от естеството на продукта, тази закрила би обхванала само промишлените дизайни, принадлежащи към определен сектор.

- [Решение от 10 ноември 2021 г., Eternit/EUIPO — Eternit Österreich \(Панел за строителство\) \(T-193/20, EU:T:2021:782\)](#)

В резултат на подадена заявка в EUIPO дружеството Eternit (Белгия) регистрира промишлен дизайн на Общността, изобразяващ панел за строителство. Eternit Österreich GmbH подава искане за обявяване на този дизайн за недействителен, като по-специално изтъква, че той не е оригинален¹⁵ спрямо предходния промишлен дизайн, изобразяващ панел за шумоизолираща преграда. EUIPO обявява оспорвания промишлен дизайн за недействителен, като приема, че той не е оригинален, тъй като за информирувания потребител той е сходен като цяло с предходния промишлен дизайн.

Общият съд отхвърля жалбата на Eternit срещу решението на EUIPO. От една страна, по това дело Общият съд изяснява по отношение на кой от конфликтните промишлени дизайни следва да се определят съответният сектор, информируваният потребител и степента на свобода на автора. От друга страна, той уточнява дали действително пуснатите в продажба продукти, в които са включени или към които се прилагат конфликтните промишлени дизайни, са релевантни при преценката на оригиналността на оспорвания промишлен дизайн.

¹³ Вж. също раздел I.3.а, „Оригиналност — Критерии за преценка“.

¹⁴ За фактическия и правния контекст на спора вж. раздел I.3.а, „Оригиналност — Критерии за преценка“, стр. 8.

¹⁵ По смисъла на член 25, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002 във връзка с член 6 от този регламент промишленият дизайн на Общността може да бъде обявен за недействителен, ако не е оригинален, така че общото впечатление, което създава у информирувания потребител, не се различава от това, което създава у такъв потребител промишлен дизайн, който вече е бил публично разгласен.

На първо място, Общият съд припомня, че преценката на оригиналността на оспорвания промишлен дизайн се извършва по същество в рамките на четири етапа. В това отношение той уточнява, че първите три етапа на анализа, а именно определянето на съответния сектор, на информирувания потребител и на степента на свобода на автора, трябва да се извършват само по отношение на оспорвания промишлен дизайн. Всъщност, като се има предвид, че предходният промишлен дизайн може да спада към съвсем различен сектор, характеризиращ се с различен информиран потребител и с различна свобода на автора, той не е релевантен за целите на първите три етапа на анализа. За сметка на това четвъртият етап, състоящ се в сравняване на общото впечатление от конфликтните промишлени дизайни, изисква да се вземат предвид както оспорваният, така и предходният промишлен дизайн.

На второ място, Общият съд отбелязва, че при преценката на оригиналността при определени условия могат да се вземат предвид действително пуснатите в продажба продукти, в които са включени или към които се прилагат конфликтните промишлени дизайни. Той уточнява, че действително пуснатите в продажба продукти или начинът им на използване имат значение, ако графичното или фотографското изображение на разглеждания промишлен дизайн само по себе си не позволява да се определи кои негови аспекти са видими или как ще бъде възприеман във визуално отношение. Всъщност действително пуснатите в продажба продукти могат да бъдат взети предвид само като пример, за да се определят визуалните аспекти на промишлените дизайни. Ето защо не може да се вземе предвид действително пуснатият в продажба продукт, ако приложеният към или включеният в него промишлен дизайн се различава от регистрирания промишлен дизайн или ако разкрива характеристики, които не произтичат ясно от графичното изображение на последния.

в) Информирани потребител

- [Решение от 20 октомври 2011 г., PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic \(C-281/10 P, EU:C:2011:679\)](#)¹⁶

PepsiCo Inc. е притежател на промишлен дизайн на Общността, изобразяващ кръгъл рекламен предмет. Grupo Promer Mon Graphic SA подава в EUIPO искане за обявяване на този дизайн за недействителен в частност поради наличието на предходен промишлен дизайн. Апелативният състав на EUIPO приема, че разглежданите промишлени дизайни създават различно общо впечатление у информирувания потребител и затова спорният промишлен дизайн не е в противоречие с изтъкнатото предходно право. Решението му е обжалвано пред Общия съд, който го отменя, като приема, че установените от апелативния състав разлики не са достатъчни, за да може оспорваният промишлен дизайн да създаде у информирувания потребител различно общо впечатление от създаването от предходния промишлен дизайн.

Решението на Общия съд е обжалвано пред Съда, който отхвърля жалбата, като доуточнява понятието за информиран потребител.

¹⁶ Вж. също решение от 18 март 2010 г., [Grupo Promer Mon Graphic/СХВП — PepsiCo \(Изображение на кръгъл рекламен предмет\)](#) (T-9/07, EU:T:2010:96), представено в раздел I.7, „Противоречие с предходен промишлен дизайн“.

Самото естество на информирания потребител предполага, че при възможност той ще извършва пряко сравнение на съответните промишлени дизайни. Не може обаче да се изключи вероятността това сравнение да е невъзможно или необичайно в съответния сектор, по-конкретно поради специфичните обстоятелства или поради характеристиките на предметите, които промишлените дизайни представляват. При липса на точни указания в това отношение в рамките на Регламент № 6/2002 не може да се приеме, че законодателят на Съюза е искал да ограничи оценката на евентуални промишлени дизайни до прякото им сравнение.

Що се отнася до степента на внимание на информирания потребител, макар той да не е средният потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен и който обичайно възприема промишлените дизайни като едно цяло и не проверява подробно отделните детайли, той не е и експертът или вещото лице, способен да изследва подробно най-малките разлики, които могат да съществуват между конфликтните промишлени дизайни. Така определението „информиран“ подсказва, че без да бъде изобретател или технически експерт, потребителят познава съществуващите в съответния сектор различни промишлени дизайни, има определено равнище на познания относно елементите, които обикновено са включени в тези промишлени дизайни, и поради своя интерес към съответните продукти проявява сравнително висока степен на внимание, когато ги използва.

- [Решение от 22 юни 2010 г., Shenzhen Taiden/CXBП — Bosch Security Systems \(Комуникационно оборудване\) \(T-153/08, EU:T:2010:248\)](#)¹⁷

В това решение, чийто фактически и правен контекст е изложен по-горе¹⁸, Общият съд изяснява понятието за информиран потребител, като подчертава, че качеството „потребител“ предполага съответното лице да използва продукта, в който е включен промишленият дизайн, в съответствие с целта, за която е предназначен същият продукт, а определението „информиран“ означава, че без да бъде изобретател или технически експерт, потребителят познава съществуващите в съответния сектор различни промишлени дизайни, има определено равнище на познания относно елементите, които обикновено са включени в тези промишлени дизайни, и поради своя интерес към съответните продукти проявява сравнително висока степен на внимание, когато ги използва. Това обаче не означава, че информираният потребител е в състояние, ако няма придобития в резултат на използването на съответния продукт опит, да различи чертите от външния вид на продукта, които са наложени от техническата функция на последния, от чертите, за които няма утвърдени правила.

¹⁷ Вж. също раздел I.3.6, „Оригиналеност — Промислен сектор на съответния продукт“.

¹⁸ За фактическия и правния контекст на спора вж. раздел I.3.6, „Оригиналеност — Промислен сектор на съответния продукт“, стр. 10.

- [Решение от 14 юни 2011 г., Sphere Time/СХВП — Punch \(Прикрепен към каишка часовник\) \(Т-68/10, ЕU:Т:2011:269\)¹⁹](#)

Sphere Time е притежател на промишлен дизайн на Общността, изобразяващ прикрепени към каишка часовници и регистриран в СХВП (понастоящем ЕUIPO) съгласно Регламент № 6/2002. По искане на Punch SAS отделът по отмяна обявява спорния промишлен дизайн за недействителен, по съображение че е лишен от оригиналност, тъй като създава същото цялостно впечатление като някои предходни дизайни.

Решението на апелативния състав, с което е потвърдено решението на отдела по отмяна, е обжалвано пред Общия съд, който отхвърля жалбата и постановява, че по отношение на стоки в промоция понятието за информиран потребител включва, от една страна, професионалиста, който ги придобива, за да ги разпространява до крайните потребители, и от друга страна, самите тези потребители. Той заключава, че ако една от тези две групи информирани потребители възприема разглежданите дизайни като създаващи едно и също общо впечатление, това е достатъчно, за да се приеме, че оспорваният промишлен дизайн не е оригинален.

- [Решение от 13 юни 2019 г., Visi/one/EUIPO — EasyFix \(Джоб за информационна табела за превозни средства\) \(Т-74/18, ЕU:Т:2019:417\)²⁰](#)

Visi/one GmbH е притежател на промишлени дизайни на Общността, изобразяващи джобове за информационни табели за превозни средства и регистрирани в ЕUIPO съгласно Регламент № 6/2002. Отделът по отмяна в ЕUIPO уважава подаденото от EasyFix GmbH искане и обявява спорния промишлен дизайн за недействителен поради липса на оригиналност.

Решението на апелативния състав, с което е потвърдено решението на отдела по отмяна, е обжалвано пред Общия съд, който отхвърля жалбата и приема, че разликите между спорния промишлен дизайн и предходния промишлен дизайн не са достатъчно добре изразени, за да създадат сами по себе си различно общо впечатление у информирания потребител.

Що се отнася до степента на познания и степента на внимание на информирания потребител, Общият съд приема, че от съдебната практика следва по-специално че макар това референтно лице да познава в известна степен различните промишлени дизайни, които съществуват в съответния сектор, и да показва относително висока степен на внимание и бдителност при използването им, то все пак не е експерт или специалист, като например вещото лице [в областта на патентното право], което е способно да забележи и най-малките разлики между конфликтните промишлени дизайни.

¹⁹ Вж. също раздели I.3.д, „Оригиналност — Общо впечатление“, и I.4.г, „Оповестяване — Гратисен период“.

²⁰ Вж. също раздел I.4.а, „Оповестяване — Критерии за преценка“.

г) Степен на свобода на автора

- [Решение от 13 ноември 2012 г., Antrax It/СХВП — ТНС \(Радиатори за отопление\) \(Т-83/11 и Т-84/11, ЕУ:Т:2012:592\)](#)

Antrax It Srl е притежател на осем промишлени дизайна на Общността, изобразяващи радиатори за отопление и регистрирани в СХВП (понастоящем EUIPO) съгласно Регламент № 6/2002, като в случая са оспорени два от тях. Отделът по отмяна уважава искането на The Heating Company и обявява спорните дизайни за недействителни поради липса на новост. Апелативният състав отменя това решение на отдела по отмяна поради непълнота на мотивите и след това също обявява спорните дизайни за недействителни, но поради липса на оригиналност.

Решенията на апелативния състав са обжалвани пред Общия съд, който ги отменя в частта, в която спорните промишлени дизайни са обявени за недействителни.

Делото дава повод на Общия съд да изясни критериите за определяне на степента на свобода на автора на промишления дизайн като част от преценката за оригиналност на дизайна. Общият съд отбелязва, че тази степен на свобода се определя по-конкретно от изискванията, свързани с наложените от техническата функция на продукта или на елемент от продукта характеристики, или от приложимите спрямо съответния продукт законови разпоредби. Тези изисквания водят до стандартизиране на някои характеристики, които така стават общи за промишлените дизайни, приложени към съответния продукт. Ето защо, колкото по-голяма е свободата на автора при разработването на даден промишлен дизайн, толкова по-недостатъчни ще бъдат минималните разлики между сравняваните промишлени дизайни за създаването на различно общо впечатление у информирувания потребител. Обратно, колкото по-ограничена е свободата на автора при разработването на даден промишлен дизайн, в толкова по-голяма степен минималните разлики между сравняваните промишлени дизайни ще бъдат достатъчни за създаването на различно общо впечатление у информирувания потребител. Така високата степен на свобода на автора при разработването на даден промишлен дизайн засилва извода, че тъй като между сравняваните промишлени дизайни няма съществени различия, те създават еднакво общо впечатление у информирувания потребител. В този контекст евентуалното насищане на състоянието на техниката поради наличието на други промишлени дизайни със същите общи характеристики като засегнатите промишлени дизайни има значение, тъй като това може да доведе до по-голяма чувствителност на информирувания потребител към разликите между вътрешните пропорции на различните промишлени дизайни.

- [Решение от 10 септември 2015 г., H&M Hennes & Mauritz/СХВП — Yves Saint Laurent \(Ръчни чанти\) \(Т-525/13, ЕУ:Т:2015:617\)](#)

Yves Saint Laurent SAS е притежател на промишлен дизайн на Общността, изобразяващ ръчни чанти и регистриран в СХВП (понастоящем EUIPO) съгласно Регламент № 6/2002. Апелативният състав потвърждава решението на отдела по отмяна и отхвърля искането

за обявяване на недействителност, подадено от H&M Hennes & Mauritz BV & Co. KG въз основа на предходен промишлен дизайн, по съображение че степента на свобода на автора е висока, но от гледна точка на информирувания потребител не заличава съществения различия между конфликтните промишлени дизайни.

Решението на апелативния състав е обжалвано пред Общия съд, който отхвърля жалбата, като изяснява понятието за степен на свобода на автора.

В решението си Общият съд припомня, че степента на свобода на автора при разработването на промишления дизайн се определя по-конкретно според ограниченията, свързани с характеристиките, които са наложени от техническата функция на продукта или на даден негов елемент, а и също според приложимите спрямо продукта законови изисквания. Тези ограничения водят до стандартизиране на някои характеристики, които така стават общи за промишлените дизайни, приложени към съответния продукт. Ето защо колкото по-голяма е свободата на автора при разработването на даден промишлен дизайн, толкова по-недостатъчни ще бъдат минималните разлики между конфликтните промишлени дизайни за създаването на различно общо впечатление у информирувания потребител. Обратно, колкото по-ограничена е свободата на автора, в толкова по-голяма степен посочените разлики ще бъдат достатъчни за създаването на различно общо впечатление у такъв потребител. Поради това Общият съд счита, че високата степен на свобода на автора при разработването на даден промишлен дизайн подсилва извода, че тъй като между промишлените дизайни няма съществени различия, те създават еднакво общо впечатление у информирувания потребител.

Освен това Общият съд пояснява, че член 6 от Регламент № 6/2002, който се отнася до преценката на оригиналността, установява в параграф 1 критерия за общото впечатление от конфликтните промишлени дизайни и посочва в параграф 2, че следва да се отчита степента на свобода на автора за тази цел. От тези разпоредби следва, че преценката на оригиналността на промишлен дизайн се извършва най-общо в рамките на четири етапа. Тази преценка се състои в това да се определи, първо, секторът на изделията, в които е предназначен да бъде включен или към които ще се прилага промишленият дизайн, второ, информируваният потребител на тези изделия предвид тяхното предназначение, а предвид този информиран потребител — и степента на познаване на състоянието на техниката, както и степента на внимание при сравняването, по възможност пряко, на промишлените дизайни, трето, степента на свобода на автора при разработването на промишления дизайн, и четвърто, резултатът от сравнението между разглежданите промишлени дизайни, като се отчита съответният сектор, степента на свобода на автора и общото впечатление у информирувания потребител, създавано от оспорения промишлен дизайн и от всеки друг промишлен дизайн, който е разгласен по-рано публично. Така, макар факторът относно степента на свобода на автора да може да „подсили“ (или, а contrario, да нюансира) извода относно общото впечатление, създавано от всеки от разглежданите промишлени дизайни, преценката относно степента на свобода на автора не съставлява предварителен и абстрактен етап спрямо сравняването на общото впечатление, създавано от всеки от разглежданите промишлени дизайни.

В конкретния случай Общият съд заключава, че апелативният състав не е допуснал грешка, като е посочил, че факторът във връзка със свободата на автора не може сам по себе си да обуслови преценката на оригиналността на промишления дизайн, а напротив — той е елемент, който трябва да се отчита при тази преценка. Според Общия съд апелативният състав е приел правилно, че това е фактор, който по-скоро позволява да се нюансира преценката на оригиналността на оспорения промишлен дизайн, а не е толкова самостоятелен фактор.

- [Решение от 6 юни 2019 г., Porsche/EUIPO — Autec \(Моторизирани превозни средства\) \(T-209/18, EU:T:2019:377\)²¹](#)

С решението си Общият съд отхвърля жалбата за отмяна на решението на апелативния състав на EUIPO, с което е обявен за недействителен регистрираният промишлен дизайн на Общността, представляващ дизайна на серия 991 на автомобил Porsche 911, поради липсата на оригиналност по смисъла на член 6, параграф 1 от Регламент № 6/2002.

В посоченото дело се разглежда по-специално правният въпрос за наличието на оригиналност, която може да обоснове закрилата, когато съответният промишлен дизайн се състои само в „модернизирането“ на вече съществуваща и вече ползваща се със закрила форма. В конкретния случай въпросът е дали дизайнът на серия 991 на автомобил Porsche 911 се отличава в достатъчна степен от предходния дизайн на серия 997, за да може сам по себе си да се ползва със закрила. Доколкото Регламент № 6/2002 определя максималния срок за закрила на 25 години, предоставянето на закрила на „модернизиран“ дизайн на предходен дизайн може съответно да продължи закрилата на първоначалния промишлен дизайн. Това е същината на правния спор, страни по който са дружеството Porsche и производител на играчки, който използва дизайна на Porsche 911 за производството и предлагането на пазара на умалени модели.

Общият съд приема, че разликите между двете серии на Porsche 911 не са достатъчно изразени, за да създадат различно общо впечатление за двата дизайна в съзнанието на информирания потребител, по-конкретно потребителя на автомобили като цяло, а не само потребителя на спортни автомобили. Така от всички изгледи на въпросните дизайни личи, че тези дизайни действително съвпадат по формата си и силуета на каросерията си, както по отношение на размерите и пропорциите, така и по отношение на формата и разположението на стъклата и вратите и по съществените си характеристики.

В това отношение Общият съд приема, че противно на поддържаното от дружеството Porsche, свободата на автора по смисъла на член 6 от Регламент № 6/2002 не може да се ограничава от очакванията на потребителите, които в конкретния случай очаквали във всяка следваща серия да открият творческата идея на оригиналната форма, тъй като тези очаквания не представляват нормативно изискване. Всъщност тези очаквания не са свързани нито с естеството, нито с предназначението на продукта, в който е включен съответният дизайн, т.е. моторно превозно средство, и независимо от определени естетически или търговски съображения авторът на автомобилни дизайни не бил длъжен

²¹ Това решение е обжалвано, но Съдът не допуска обжалването (определение от 24 октомври 2019 г., [Porsche/EUIPO](#), C-613/19 P, EU:C:2019:905).

да се съобразява с тях, за да гарантира функционирането на продукта, към който разглежданият дизайн е предназначен да се прилага.

д) Общо впечатление

- [Решение от 14 юни 2011 г., Sphere Time/СХВП — Punch \(Прикрепен към каишка часовник\) \(T-68/10, EU:T:2011:269\)²²](#)

В това свое решение, чийто фактически и правен контекст е изложен по-горе²³, Общият съд уточнява, че при конкретната преценка на общото впечатление не следва да се разглеждат поотделно и единствено графичните изображения на предходните промишлени дизайни, а по-скоро трябва да се преценят като цяло всички представени елементи, които позволяват да се определи достатъчно точно и сигурно създаването от съответния дизайн общо впечатление.

Що се отнася по-специално до дизайните, които се използват, без да са били регистрирани, не е изключено за тях да не съществува графично изображение, показващо всички имащи значение техни детайли, което да може да се сравни със заявката за регистрация. Затова според Общия съд би било прекалено при всеки отделен случай да се изисква от подателя на искането за обявяване на недействителността да представя подобно изображение.

- [Решение от 10 ноември 2021 г., Sanford/EUIPO — Avery Zweckform \(Emukemu\) \(T-443/20, EU:T:2021:767\)²⁴](#)

Sanford LP е притежател на промишлен дизайн на Общността, изобразяващ етикети и регистриран в EUIPO съгласно Регламент № 6/2002. Отделът по отмяна отхвърля искането за обявяване на недействителност, подадено от Avery Zweckform GmbH. Апелативният състав обаче отменя решението на отдела по отмяна и обявява спорния промишлен дизайн за недействителен поради липса на оригиналност, тъй като създава същото общо впечатление у информирания потребител като предходния промишлен дизайн, изтъкнат от подателя на искането за обявяване на недействителност.

Решението на апелативния състав е обжалвано пред Общия съд, който отхвърля жалбата и подчертава, че при сравняването на общите впечатления в рамките на преценката на оригиналността са ирелевантни марките и отличителните знаци, поставени върху промишлените дизайни.

Общият съд констатира, че разликите между конфликтните промишлени дизайни, които се свеждат до размера на етикета, височината на ролката и броя, разположението и размера на черните маркировки за принтиране, не са достатъчни, за да създадат различно общо впечатление у информирания потребител.

²² Вж. също раздели I.3.в, „Оригиналност — Информиран потребител“, и I.4.г, „Оповестяване — Гратисен период“.

²³ За фактическия и правния контекст на спора вж. раздел I.3.в, „Оригиналност — Информиран потребител“, стр. 12.

²⁴ Вж. също раздел III. 2.г, „Искане и производство за обявяване на недействителност — Непредставени своевременно доказателства“.

Освен това той отбелязва, че словните и фигуративните елементи, фигуриращи в конфликтните промишлени дизайни, са марки или отличителни знаци, поставени върху стоката, за да се укаже нейният произход.

Тези елементи не представляват характеристики на продукта, придаващи на съответните стоки техния външен вид, и следователно са ирелевантни при сравняването на общите впечатления. Общият съд добавя, че дори тези елементи да могат да се считат за релевантни, за информирания потребител ще е ясно, че те служат за указване на произхода на продуктите, така че в общото впечатление той няма да им придаде значение.

- [Решение от 27 април 2022 г., Group Nivelles/EUIPO — Easy Sanitary Solutions \(Отходен душ канал\) \(T-327/20, EU:T:2022:263\)](#)

В това решение, което има същия фактически и правен контекст като изложения по-горе във връзка с дело C-361/15²⁵, Общият съд обсъжда жалба за отмяна на ново решение, издадено от EUIPO след отмяната на първото ѝ решение с влязло в сила съдебно решение²⁶. В новото решение апелативният състав на EUIPO отхвърля искането за обявяване на недействителност, по съображение че спорният промишлен дизайн е оригинален и съответно на още по-силно основание е нов. Това решение на апелативния състав е обжалвано пред Общия съд, който отхвърля жалбата и по този повод дава пояснения за релевантните обстоятелства, които се вземат предвид при преценката за оригиналност на спорния промишлен дизайн.

Общият съд потвърждава наличието на оригиналност на оспорения промишлен дизайн. Най-напред той подчертава, че предходният промишлен дизайн, включен в продукт, различен от този, за който се отнася оспореният промишлен дизайн, по принцип е релевантен предходен промишлен дизайн за преценката дали оспореният промишлен дизайн е оригинален. По-нататък той уточнява, че евентуалните грешки, допуснати от апелативния състав във връзка с характеристиките на предходните промишлени дизайни, представляващи само част от душ канал, не се отразяват на законосъобразността на решението, тъй като в сравнението с цялостните промишлени дизайни не е допусната грешка. Всъщност, тъй като предходният промишлен дизайн трябва да представлява компактен по-ранен промишлен дизайн, релевантни са само промишлените дизайни, изобразяващи цялостни душ канали. Накрая, предвид елегантния си и минималистичен външен вид оспореният промишлен дизайн създава различно общо впечатление от това на предходния промишлен дизайн, което е определено от по-функционални и недекоративни характеристики.

²⁵ За фактическия и правния контекст на спора вж. раздел I.1.6, „Дефиниция за промишлен дизайн — Условие във връзка с видимостта“, стр. 4.

²⁶ Вж. решение от 13 май 2015 г., [Group Nivelles/EUIPO — Easy Sanitary Solutions \(Отходен душ канал\) \(T-15/13, EU:T:2015:281\)](#).

4. Оповестяване

а) Критерии за преценка

- [Решение от 13 февруари 2014 г., H. Gautzsch Großhandel \(C-479/12, EU:C:2014:75\)](#)

Münchener Boulevard Möbel Joseph Duna GmbH предлага на пазара в Германия създаден през 2004 г. модел градински павилион с балдахин. Като претендира за дизайна си закрила като нерегистриран промишлен дизайн на Общността, това дружество предявява иск за нарушение срещу H. Gautzsch Großhandel GmbH & Co. KG, което от 2006 г. продава градински павилион, произведен от установено в Китай предприятие. Münchener Boulevard Möbel Joseph Duna поддържа, че този градински павилион е копие на притежавания от него дизайн, включен в брошура, разпратена сред най-големите търговци в бранша.

Сезиран с преюдициален въпрос, Съдът се произнася по обхвата на понятието „оповестяване“ и във връзка с това постановява, че член 11, параграф 2 от Регламент № 6/2002 трябва да се тълкува в смисъл, че е възможно да се приеме, че в обичайния ход на бизнеса има разумна възможност нерегистриран промишлен дизайн да стане известен на специализираните среди от съответния сектор, действащи в рамките на Съюза, когато сред търговците от съответния сектор са разпространени изображения на промишления дизайн, като съдът за промишлените дизайни на Общността следва да прецени това с оглед на обстоятелствата по делото, с което е сезиран.

Член 7, параграф 1, първо изречение от Регламент № 6/2002 пък трябва да се тълкува в смисъл, че е възможно да се приеме, че макар нерегистрираният промишлен дизайн да е бил оповестен пред трети лица, без изрично или мълчаливо да е поставяно условие за поверителност, няма разумен начин той да е станал известен в редовната бизнес практика на специализираните среди от съответния сектор, действащи в рамките на Съюза, при положение че е бил оповестен само пред едно-единствено предприятие от посочения сектор или е бил изложен само в изложбено помещение на предприятие, което се намира извън територията на Съюза, като съдът за промишлените дизайни на Общността следва да прецени това с оглед на обстоятелствата по делото, с което е сезиран.

- [Решение от 21 септември 2017 г., Easy Sanitary Solutions и EUIPO/Group Nivelles \(C-361/15 P и C-405/15 P, EU:C:2017:720\)](#)²⁷

В това решение, чийто фактически и правен контекст е изложен по-горе²⁸, Съдът се произнася по жалба против решение на Общия съд и постановява, че сравнението на промишления дизайн с друг дизайн следва да е част от преценката за новост и оригиналност само ако другият дизайн е бил общодостъпен. Когато се приеме, че

²⁷ Вж. също раздели I.1.6, „Дефиниция за промишлен дизайн — Условие във връзка с видимостта“, и I.2, „Новост“, както и решение от 13 май 2015 г., [Group Nivelles/CXBP — Easy Sanitary Solutions \(Отходен душ канал\)](#) (T-15/13, EU:T:2015:281).

²⁸ За фактическия и правния контекст на спора вж. раздел I.1.6, „Дефиниция за промишлен дизайн — Условие във връзка с видимостта“, стр. 4.

промишленият дизайн е бил общодостъпен, това има значение както за преценката за новост, така и за преценката за оригиналност.

Освен това „съответният сектор“ по смисъла на член 7, параграф 1 от Регламент № 6/2002 не е ограничен до сектора на продукта, в който е предназначен да бъде включен или към който ще се прилага оспореният промишлен дизайн.

Затова няма основание да се приеме, че е необходимо информираният потребител на продукта, в който е включен или към който е приложен оспореният промишлен дизайн, да познава предходния промишлен дизайн, когато последният е включен във или е приложен към продукт от промишлен сектор, различен от този, до който се отнася оспореният промишлен дизайн.

- [Решение от 13 юни 2019 г., Visi/one/EUIPO — EasyFix \(Джоб за информационна табела за превозни средства\) \(T-74/18, EU:T:2019:417\)](#)²⁹

В това решение, чийто фактически и правен контекст е изложен по-горе³⁰, Общият съд пояснява, че за да се установи дали е бил оповестен предходният промишлен дизайн, е необходимо да се извърши двустепенен анализ. На първо място, трябва да се провери дали посочените в искането за обявяване на недействителност обстоятелства доказват, от една страна, събития, които представляват оповестяване на промишлен дизайн, и от друга страна, факта, че това оповестяване е направено преди датата на подаване или приоритетната дата на спорния промишлен дизайн. На второ място, ако притежателят на спорния промишлен дизайн твърди обратното, трябва да се провери дали е имало разумен начин тези събития да станат известни в редовната бизнес практика на специализираните среди от съответния сектор, действащи в рамките на Съюза, като в противен случай оповестяването ще се счита за безрезултатно и няма да се вземе предвид.

В настоящия случай Общият съд постановява, че макар да трябва да се изрази съжаление, че административните служби на EUIPO са изпратили на жалбоподателя двата каталога по приложение В към искането за обявяване на недействителност с непоследователна номерация, която не съответства на реда на страниците на оригиналните каталози, това обстоятелство по никакъв начин не може да постави под въпрос законосъобразността на обжалваното решение, що се отнася до доказването на събитията, които съставляват оповестяване на джоба за информационна табела за превозни средства, възпроизведен в точка 4 от обжалваното решение във връзка с това приложение В, нито на предходността на това оповестяване, и по-специално доказателствената стойност на тези документи за установяване на оповестяването на предходния промишлен дизайн. Освен това жалбоподателят не е доказал, нито дори е твърдял, че обстоятелствата в конкретния случай са били разумна пречка тези събития да станат известни в редовната бизнес практика на специализираните среди от съответния сектор, действащи в рамките на Съюза. Тъй като няма доказателства в обратния смисъл, които позволяват да се приеме, че посочените каталози не са били разпространени сред тези специализирани кръгове,

²⁹ Вж. също раздел I.3.в, „Оригиналност — Информирани потребители“.

³⁰ За фактическия и правния контекст на спора вж. раздел I.3.в, „Оригиналност — Информирани потребители“, стр. 12.

апелативният състав не допуска грешка, когато заключава, че предходният промишлен дизайн е бил оповестен.

б) Презумпция за оповестяване

- [Решение от 21 май 2015 г., *Senz Technologies/CXBП — Impliva \(Чадъри\)* \(T-22/13 и T-23/13, EU:T:2015:310\)](#)

Senz Technologies BV е притежател на два промишлени дизайн на Общността, изобразяващи чадъри и регистрирани в CXBP (понастоящем EUIPO) съгласно Регламент № 6/2002. Отделът по отмяна уважава искането на Impliva BV и обявява тези дизайни за недействителни по съображението, че макар да са нови, не са оригинални предвид наличието на предходен оповестен патент.

Решението на апелативния състав, с което се потвърждава решението на отдела по отмяна, е обжалвано пред Общия съд, който уважава жалбата, като припомня, че щом лицето, което се позовава на наличието на оповестяване, докаже настъпването на събитията, съставляващи такова оповестяване, промишленият дизайн се смята за оповестен и тази презумпция се прилага, независимо на кое място са настъпили събитията, съставляващи оповестяване.

Според Общия съд въпросът дали е имало разумен начин, по който принадлежащите към специализираните среди от съответния сектор лица да узнаят за събития, настъпили извън територията на Съюза, е фактически и отговорът му зависи от преценката на конкретните за всяко дело обстоятелства. За да се извърши тази преценка, следва да се провери дали въз основа на фактите, които трябва да бъдат посочени от страната, оспорваща наличието на оповестяване, се налага изводът, че тези среди реално не са имали възможността да узнаят за съставляващите оповестяване събития, като същевременно се съобрази какво може разумно да се изисква от тези среди, за да са запознати с предходното състояние на техниката в областта. Тези факти могат да се отнасят до състава на специализираните среди, квалификацията, обичаите и поведението им, обхвата на дейностите им, присъствието им на събития, на които се представят промишлени дизайни, особеностите на съответния промишлен дизайн, например взаимозависимостите им с други продукти или сектори, както и особеностите на продуктите, в които е приложен промишленият дизайн, и в частност степента на технологичност на съответния продукт. При всички случаи промишленият дизайн не може да се смята за известен в редовната бизнес практика, ако специализираните среди от съответния сектор могат да го открият само по случайност.

Освен това Общият съд отбелязва, че член 7, параграф 1 от Регламент № 6/2002 изобщо не изисква предходният промишлен дизайн да е бил използван за целите на производството или търговията с даден продукт. Все пак фактът, че промишленият дизайн никога не е прилаган в даден продукт, би имал значение само в случай че е доказано, че специализираните среди от съответния сектор по принцип не правят справки с патентните регистри или че специализираните среди от съответния сектор по правило не отдават никакво значение на патентите.

в) Доказване на оповестяването

- [Решение от 27 февруари 2018 г., Gramberg/EUIPO — Mahdavi Sabet \(Калъф за мобилен телефон\) \(T-166/15, EU:T:2018:100\)](#)

Г-н Sabet регистрира промишлен дизайн на Общността, изобразяващ калъф за мобилен телефон. Г-н Gramberg подава в EUIPO искане този дизайн да бъде обявен за недействителен поради липса на новост. За да докаже оповестяването на дизайна, той представя екранни разпечатки от интернет сайта „amazon.de“. Апелативният състав на EUIPO отхвърля искането за обявяване на недействителност по съображението, че доказателствата не са достатъчни, за да се докаже оповестяването.

Това решение е обжалвано пред Общия съд, който уважава жалбата и се произнася по убедителността на доказателствата с източник от интернет сайт за онлайн продажби, представени с оглед на доказването на оповестяването на даден промишлен дизайн.

Първо, той подчертава, че промишленият дизайн се смята за оповестен, щом страната, която се позовава на оповестяването му, е доказала настъпването на събитията, съставляващи оповестяване. Обратно, за да обори тази презумпция, страната, която оспорва оповестяването, следва надлежно да докаже, че обстоятелствата в конкретния случай са били разумна пречка тези събития да станат известни на специализираните среди от съответния сектор в редовната бизнес практика. Оповестяването на предходен промишлен дизайн не може да се доказва с вероятности или презумпции, а трябва да се основава на конкретни и обективни доказателства, които доказват действителното оповестяване на предходния промишлен дизайн на пазара.

Доказателствата, представени от лицето, което иска обявяването на недействителност, трябва да се преценяват взети заедно. Наистина някои от тези доказателства сами по себе си може да не са достатъчни за установяване на оповестяването на по-ранен промишлен дизайн, но въпреки това, взети заедно или във връзка с други документи или данни, те могат да допринесат за доказването на оповестяването. Освен това, за да се прецени доказателствената стойност на даден документ, следва да се провери правдоподобността и истинността на съдържащата се в него информация. Трябва да се вземат предвид по-конкретно произходът на документа, обстоятелствата във връзка с изготвянето му и неговият адресат и да се прецени дали с оглед на съдържанието си документът изглежда логичен и достоверен.

От действащата правна уредба на Съюза, приложима за промишлените дизайни на Общността, следва, от една страна, че лицето, което иска обявяването на недействителност, може свободно да избере доказателството, което счита, че е полезно да представи на EUIPO, за да обоснове искането си за обявяване на недействителност, и от друга страна, че Службата е длъжна да изследва всички представени доказателства, за да прецени дали действително доказват оповестяването на предходния промишлен дизайн.

Второ, що се отнася до доказателствената стойност на екранни разпечатки от интернет сайт, Общият съд отбелязва, че дори да се предположи, че може да изглежда разумно да се приеме, че съдържанието на сайт в интернет може да бъде изменено във всеки момент и че това съдържание трудно може да бъде проверено a posteriori, такива съображения не

могат да се приложат за разпечатките на екрана на сайта за продажба в интернет „amazon.de“, на който, непосредствено преди посочването на датата, на която предложението ще бъде достъпно на този сайт, е посочен номерът ASIN (Amazon Standard Identification Number), уникално обозначение, отредено за всеки артикул, фигуриращ в каталога, въз основа на което този артикул може да бъде идентифициран на платформата за продажби Amazon.

Освен това, да се прилага автоматично презумпцията, че съдържанието на сайт в интернет или на всеки друг електронен документ може да бъде изменено във всеки момент, без да има сериозни и проверени съмнения, че в конкретния случай доказателствата са били изменени, би попречило на прилагането на принципа, установен в съдебната практика на Съюза, че доказателствата, представени от лицето, което иска обявяването на недействителност, трябва да се преценяват в тяхната взаимовръзка.

- [Решение от 6 юни 2019 г., Rietze/EUIPO — Volkswagen \(Превозно средство „VW Caddy“\) \(T-192/18, EU:T:2019:379\)](#)

В решението си Общият съд потвърждава решението на EUIPO, че промишленият дизайн, изобразяващ превозното средство „VW Caddy“, е нов по смисъла на член 5 от Регламент № 6/2002 и е оригинален по смисъла на член 6 от Регламента. В основата на това дело е производство за обявяване на недействителност, заведено от Rietze — германско дружество, което пуска в продажба умалени модели на коли. Оспорен е промишленият дизайн на превозното средство „VW Caddy“, пуснато на пазара от Volkswagen през 2011 г. За да докаже оповестяването на предходен промишлен дизайн, жалбоподателят се позовава на предишен модел на това превозно средство, а именно на модела „VW Caddy (2K) Life“, пуснат на пазара през 2004 г.

На първо място, Общият съд отхвърля довода на жалбоподателя, че EUIPO е трябвало, първо, да претегли характеристиките на конфликтните промишлени дизайни, второ, да анализира приликите им, и трето, да направи разграничение между техните естетически и технически характеристики.

На второ място, Общият съд отхвърля довода на жалбоподателя, че EUIPO е пропуснала да вземе предвид някои доказателства, съдържащи илюстрация на предходния промишлен дизайн. Общият съд припомня, че страната, която е подала искането за обявяване на недействителност, трябва да представи точни и цялостни репродукции на предходния промишлен дизайн и че не може да се изисква от апелативния състав да съчетава различни изображения на стоката, в която е бил включен предходният промишлен дизайн, или дори да заменя елемент, който се появява в повечето изображения, с елемент, който присъства само в едно изображение.

- [Решение от 20 октомври 2021 г., JMS Sports/EUIPO — Inter-Vion \(Спираловиден ластик за коса\) \(T-823/19, EU:T:2021:718\)](#)

JMS Sports sp. z o.o. е притежател на промишлен дизайн на Общността, изобразяващ спираловиден ластик за коса и заявен в EUIPO на 24 юни 2010 г. Inter-Vion S.A. подава искане за обявяване на недействителност на този промишлен дизайн в частност по

съображението, че той не е нов. За да докаже оповестяването на предходните промишлени дизайни, то представя екранни снимки на уебсайтове от 2009 г.

Апелативният състав на EUIPO приема за доказано оповестяването на предходните промишлени дизайни, идентични със спорния. Поради това той заключава, че спорният промишлен дизайн не е нов.

Това решение на апелативния състав е обжалвано пред Общия съд, който отхвърля жалбата и дава пояснения относно доказателствената стойност на доказателствата от уебсайтове, представени с цел да се удостовери датата, на която даден промишлен дизайн е станал общодостъпен³¹.

Най-напред Общият съд обявява за недопустими представените за първи път пред него доказателства, получени чрез използването на средства със свободен достъп като търсачката Google и Wayback Machine. Всъщност тези доказателства не са част от фактическата рамка на спора, както е очертана пред апелативния състав, и поради това не могат да бъдат взети предвид при осъществяването на контрол за законосъобразност на обжалваното решение.

На следващо място, след като припомня, че лицето, което иска обявяването на недействителност, може свободно да избере доказателствата, Общият съд отбелязва, че появата на изображението на промишлен дизайн в интернет е събитие, което може да се квалифицира като „публикуване“ и вследствие на което промишленият дизайн съответно става „общодостъпен“. Той посочва, че екранните снимки нямат ограничена доказателствена сила.

В случая Общият съд констатира, че на екранните снимки на уебсайтовете ясно са видни промишлени дизайни, идентични със спорния, пълните URL адреси³² на тези уебсайтове, както и датите на публичното оповестяване, които са по-ранни спрямо тази, на която е подадена заявката за регистрация на спорния промишлен дизайн. Освен това на екранна снимка има други данни с времеви печат, удостоверяващи публично оповестяване на 1 ноември 2009 г., а именно коментари на интернет потребители.

В допълнение Общият съд подчертава, че само абстрактната възможност за манипулиране на съдържанието или датата на даден уебсайт не е достатъчно основание, за да се постави под въпрос достоверността на представената като доказателство екранна снимка на този уебсайт. Тази достоверност може да бъде поставена под въпрос само ако се изтъкнат факти, които конкретно подсказват наличие на манипулиране. Освен това, макар на получената чрез Wayback Machine екранна снимка да няма изображение на продукта, тя е релевантен източник на информация, който потвърждава надеждността на екранната снимка на един от разглежданите уебсайтове. Поради това Общият съд приема, че оповестяването е доказано.

На последно място, по отношение на разпределянето на доказателствената тежест Общият съд посочва, че след като подателят на искането за обявяване на

³¹ По смисъла на член 7, параграф 1 от Регламент № 6/2002.

³² Uniform Resource Locator.

недействителност е представил доказателства от интернет, удостоверяващи оповестяването на предходните промишлени дизайни, притежателят на спорния промишлен дизайн следва да докаже недостоверността на тези доказателства. Във връзка с това от него не се е изисквало да докаже манипулирането на даден уебсайт, а да посочи конкретни обстоятелства, които биха могли да бъдат надеждни показатели за манипулиране, като например очевидни признаци за подправяне, неоспорими противоречия в представената информация или очевидни несъответствия, които да обосноват наличието на съмнения в автентичността на екранните снимки.

г) Гратисен период

- [Решение от 14 юни 2011 г., Sphere Time/CХВП — Punch \(Прикрепен към кашка часовник\) \(T-68/10, EU:T:2011:269\)](#)³³

В това решение, чийто фактически и правен контекст е изложен по-горе³⁴, Общият съд постановява, че в производствата за обявяване на недействителност прилагането на член 7, параграф 2 от Регламент № 6/2002 зависи от условието притежателят на промишления дизайн, за който се отнася искането за обявяване на недействителност, да докаже, че е или автор на изтъкнатия в подкрепа на искането промишлен дизайн, или правопреемник на автора. Следва да се припомни, че член 7, параграф 2 от Регламент № 6/2002 дава възможност да не се счита за оповестяване случаят, когато промишленият дизайн, за който се иска закрила, е направен общодостъпен от автора си или неговия правопреемник или от трето лице на основание на предоставена информация или осъществени от автора или неговия правопреемник действия в дванадесетмесечния период преди датата на подаване на заявката за регистрация или датата на приоритета.

5. Промислен дизайн, който представлява част от съставен продукт

а) Условия за закрила

- [Решение от 9 септември 2014 г., Biscuits Poult/CХВП — Banketbakkerij Merba \(Бисквита\) \(T-494/12, EU:T:2014:757\)](#)

Biscuits Poult SAS е притежател на промишлен дизайн на Общността, изобразяващ бисквити и регистриран в СХВП (понастоящем EUIPO) съгласно Регламент № 6/2002. Апелативният състав отменя решението на отдела по отмяна за отхвърляне на искането за обявяване на недействителност, подадено от Banketbakkerij Merba BV, и обявява спорния промишлен дизайн за недействителен, по съображение че не е оригинален.

Решението на апелативния състав е обжалвано пред Общия съд, който отхвърля жалбата, като приема, че характеристиките на спорния продукт, които не са видими и не се отнасят до видимия му външен вид, не могат да се вземат предвид при преценката дали оспореният промишлен дизайн може да бъде обект на закрила.

³³ Вж. също раздели I.3.в, „Оригиналност — Информирани потребители“, и I.3.д, „Общо впечатление“.

³⁴ За фактическия и правния контекст на спора вж. раздел I.3.в, „Оригиналност — Информирани потребители“, стр. 12.

В решението си Общият съд пояснява, че член 4, параграф 2 от Регламент № 6/2002 установява специално правило, което се отнася по-конкретно до промишления дизайн, приложен към или включен в продукт, който е компонент от съставен продукт по смисъла на член 3, буква в) от Регламента. Съгласно това правило промишленият дизайн е защитен само ако, първо, веднъж вече включеният в съставния продукт компонент остава видим при обичайната употреба на този продукт, и второ, видимите характеристики на компонента сами по себе си отговарят на изискванията за новост и оригиналност. Всъщност предвид специфичното естество на компонентите на съставен продукт по смисъла на член 3, буква в) от Регламент № 6/2002, които могат да бъдат предмет на производство и търговия, отделно от производството и търговията на съставния продукт, налице е основание законодателят да признае възможността те да бъдат регистрирани като промишлен дизайн, при условие че остават видими след включването им в съставния продукт и единствено за видимите части на въпросните компоненти при обичайната употреба на съставния продукт и доколкото тези части се характеризират с новост и оригиналност. Оттук Общият съд заключава, че след като продуктът — в случая бисквита — не е съставен продукт по смисъла на член 3, буква в) от Регламент № 6/2002, тъй като не се състои от множество компоненти, които могат да бъдат заменени, така че да позволяват разглобяването и повторното сглобяване на продукта, апелативният състав не е допуснал грешка, когато е приел, че характеристиките на продукта, които не са видими и не се отнасят до видимия му външен вид, не могат да бъдат взети предвид при преценката дали оспореният промишлен дизайн може да бъде обект на закрила.

- [Решение от 3 октомври 2014 г., Cezar/CXBP — Poli-Eco \(Insert\) \(T-39/13, EU:T:2014:852\)](#)

Cezar Przedsiębiorstwo Produkcyjne Dariusz Bogdan Niewiński е притежател на промишлен дизайн на Общността, изобразяващ вложки и регистриран в CXBP (понастоящем EUIPO) съгласно Регламент № 6/2002. Отделът по отмяна уважава искането за обявяване на недействителност, подадено от Poli-Eco Tworzywa Sztuczne sp. z o.o. и обявява този промишлен дизайн за недействителен поради липса на новост.

Решението, с което апелативният състав потвърждава решението на отдела по отмяна, е обжалвано пред Общия съд, който уважава жалбата и приема, че новостта и оригиналността на промишления дизайн на Общността не може да се преценяват чрез сравнение на този дизайн с предходен промишлен дизайн, който като част от съставен продукт не е видим при обичайната му употреба.

Ето защо критерият за видимост, посочен в съображение 12 на Регламент № 6/2012, съгласно което предоставената на промишления дизайн защита не би трябвало да се разпростира спрямо частите, които не са видими при обичайната употреба на даден продукт, нито спрямо особеностите на част, които не са видими, когато тя е сглобена, се прилага към предходния промишлен дизайн.

- [Решение от 28 октомври 2021 г., Ferrari \(C-123/20, EU:C:2021:889\)](#)

На 2 декември 2014 г. Ferrari SpA представя за първи път на обществеността върховия си модел FXX K в прессъобщение, което съдържа две снимки съответно със страничен и с фронтален изглед на това превозно средство.

От 2016 г. Mansory Design & Holding GmbH (наричано по-нататък „Mansory Design“), установено в Германия, произвежда и продава набори от аксесоари за персонализиране — т.нар. „тунинг комплекти“, с които може да се промени външният вид на друг серийно произвеждан шосеен автомобил на Ferrari, за да се доближи до външния вид на Ferrari FXX K.

Ferrari предявява иск за нарушение, както и съпътстващи искания срещу Mansory Design, поради твърдяно нарушение на правата, предоставени от три нерегистрирани промишлени дизайна на Общността, предмет на които са части от модела FXX K, а именно, елементи на неговата каросерия. Тези нерегистрирани промишлени дизайни на Общността възникнали с публикуването на прессъобщението от 2 декември 2014 г.

Landgericht Düsseldorf (Областен съд Дюселдорф, Германия) отхвърля изцяло иска. Ferrari подава жалба до Oberlandesgericht Düsseldorf (Висш областен съд Дюселдорф, Германия), но той я отхвърля, като приема, че първият и вторият претендиран промишлен дизайн изобщо не са съществували, понеже Ferrari не е доказало, че е изпълнено минималното изискване за наличие на известна самостоятелност и на известна завършеност на формата, а третият претендиран промишлен дизайн действително съществува, но не е нарушен от Mansory Design.

Сезиран с преюдициален въпрос, Съдът се произнася по въпроса дали публичното оповестяване на изображения на даден продукт, като публикуването на снимки на автомобил, може да доведе до публичното оповестяване на промишлен дизайн за част или компонент на този продукт, и — при утвърдителен отговор — доколко видимият външен вид на тази част или на този компонент трябва да е самостоятелен спрямо продукта, разглеждан като цяло, за да може да се провери дали този видим външен вид е оригинален.

Съдът по-специално постановява, че правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че публичното оповестяване на изображения на даден продукт, като публикуването на снимки на автомобил, води до публичното оповестяване на промишлен дизайн за част от този продукт или за компонент на посочения продукт като съставен продукт, стига при това оповестяване видимият външен вид на тази част или на този компонент да е ясно разпознаваем³⁵.

На първо място, Съдът отбелязва, че материалните предпоставки за възникване на закрилата на промишлен дизайн на Общността — независимо дали той е регистриран или не — а именно новост и оригиналност, са едни и същи както за продуктите, така и за частите на даден продукт³⁶. Щом тези материални условия са изпълнени, формалното условие за възникване на нерегистриран промишлен дизайн на Общността е публично

³⁵ По смисъла на член 3, букви а) и в), член 4, параграф 2 и член 11, параграф 2 от Регламент № 6/2002.

³⁶ По смисъла на членове 4—6 от Регламент № 6/2002.

оповестяване по смисъла на член 11, параграф 2 от Регламент № 6/2002³⁷. За да може публичното оповестяване на промишления дизайн на даден продукт, разглеждан като цяло, да доведе до оповестяване на промишления дизайн на част от този продукт, е задължително при това оповестяване видимият външен вид на тази част да е ясно разпознаваем. Това обаче не предполага задължение за авторите да оповестяват отделно всяка част от своите продукти, за която желаят да се ползват от закрила на нерегистриран промишлен дизайн на Общността.

На второ място, Съдът подчертава, че понятието „оригиналност“ по смисъла на член 6 от Регламент № 6/2002³⁸ урежда не връзките между промишления дизайн на даден продукт и промишлените дизайни на частите, които го съставят, а връзката между тези промишлени дизайни и други, предходни дизайни. За да е възможно да се провери дали видимият външен вид на част от продукт или на компонент на съставен продукт отговаря на условието за оригиналност, е необходимо тази част или този компонент да представлява видима зона от продукта или от съставния продукт, ясно обособена чрез линии, контури, цветове, форми или особен строеж. Това предполага външният вид на тази част или на този компонент да е в състояние сам по себе си да създаде общо впечатление и да не може напълно да се изгуби в цялостния продукт.

б) Поправка на съставен продукт

- [Решение от 20 декември 2017 г., Acacia u D'Amato \(C-397/16 и C-435/16, EU:C:2017:992\)](#)

Audi и Porsche притежават няколко промишлени дизайна на Общността за оригинални лети автомобилни джанти. Acacia произвежда и продава джанти копия, които по външен вид и функционалност често са същите като оригиналните джанти. Audi и Porsche предявяват искиве съответно пред Tribunale di Milano (Първоинстанционен съд Милано, Италия) и Landgericht Stuttgart (Областен съд Щутгарт, Германия), като искат да се установи, че с производството и продажбата на разглежданите джанти Acacia нарушава притежаваните от тях промишлени дизайни на Общността. Решенията на тези първоинстанционни съдилища са обжалвани и съответните въззивни съдилища от Италия и Германия отправят преюдициални запитвания до Съда за тълкуването на т.нар. „клауза за поправка“, предвидена в член 110, параграф 1 от Регламент № 6/2002.

Тази клауза гласи, че закрилата за дизайните на Общността не съществува по отношение на промишлен дизайн, представляващ част от съставен продукт, която се използва при поправка на съставния продукт с цел да се възстанови първоначалният му изглед.

В отговор на въпроса дали член 110, параграф 1 от Регламент № 6/2002 изисква като условие за предвиденото в него изключване на закрилата ползващият се с нея промишлен дизайн на частта от съставен продукт да е предопределен от външния вид на

³⁷ Съгласно тази разпоредба „един промишлен дизайн се счита за общодостъпен в рамките на [Съюза], ако е бил публикуван, излаган, използван в търговията или оповестен по такъв начин, че, в обичайния ход на бизнеса, тези събития да могат разумно да станат познати на специализираните среди от съответния сектор, действащ в рамките на [Съюза]“.

³⁸ Член 6, параграф 1 от Регламент № 6/2002 предвижда, че промишленият дизайн се счита за оригинален, ако общото впечатление, което създава у информирания потребител, се различава от това, което създава върху такъв потребител всеки друг публично разгласен промишлен дизайн.

съставния продукт, Съдът подчертава целта на член 110, параграф 1 от Регламент № 6/2002, а именно да се избегне създаването на монополизирани пазари за някои резервни части, и по-специално да не се стига дотам потребителят, който е закупил дълготраен и може би скъп продукт, да се окаже обвързан за неограничено време с производителя на съставния продукт във връзка със закупуването на резервни части. От тази гледна точка, и като се основава на буквално и телеологично тълкуване, Съдът констатира, че обхватът на тази разпоредба не се свежда до частите на съставен продукт, „чийто външен вид предопределя ползвателя се със закрила промишлен дизайн“, като същевременно подчертава, че това тълкуване допринася за постигането на целта на така наречената „клауза за поправка“ да се ограничи създаването на монополизирани пазари за резервните части.

По-нататък, относно поставения въпрос за условията, изисквани за прилагането на предвиденото в „клаузата за поправка“ изключване, Съдът най-напред отбелязва, че последното е приложимо само по отношение на части, които се ползват от закрила като промишлени дизайни на Общността и които следователно отговарят на условията за закрила, предвидени по-специално в член 4, параграф 2 от Регламент № 6/2002. Последната разпоредба осигурява закрила на продукт, който представлява част от съставен продукт, когато, от една страна, веднъж включена в съставния продукт, частта остава видима при обичайна употреба на последния, и от друга страна, когато видимите особености на частта отговарят на изискванията за новост и оригиналност, предвидени в член 4, параграф 1 от този регламент. Именно такъв обаче е случаят с притежаваните от съответните производители промишлени дизайни на джанти.

На следващо място, Съдът приема посочените джанти за „части от съставен продукт“ по смисъла на член 110, параграф 1, тъй като такава джантата е компонент на автомобила и при липсата ѝ обичайната употреба на този продукт е невъзможна. Що се отнася до условието съответната част да се „използва при поправка на съставния продукт“, Съдът отбелязва, че така наречената „клауза за поправка“ изключва всякакво използване на частта за красота или просто за удобство, например подмяна на част по естетически причини или за персонализиране на съставния продукт, а напротив, изисква използването на частта да е необходимо за поправяне на повредения съставен продукт. На последно място, Съдът приема, че поправката трябва да се извършва с цел възстановяване на „първоначалния“ изглед на съставния продукт. В това отношение Съдът подчертава, че по смисъла на тази разпоредба е задължително използваната за поправка част, от която зависи изгледът на съставния продукт, да е видима. Предвид тези съображения Съдът стига до извода, че член 110, параграф 1 от Регламент № 6/2002 се прилага единствено по отношение на частите на съставен продукт, които изглеждат по същия начин като оригиналните, и не е такъв случаят, когато резервната част не съответства цветово или по размер на оригиналната част или когато външният вид на съставния продукт е променен след пускането му на пазара.

Накрая, в отговор на въпроса дали, за да ползва изключението по член 110, параграф 1 от Регламент № 6/2002, производителят или продавачът на частта от съставен продукт трябва да следи и в такъв случай как трябва да следи частта да може да се купува само с

цел поправка, Съдът подчертава задължението за полагане на грижа, което носи желаещият да ползва изключението по тази разпоредба производител или продавач на части от съставни продукти. В това отношение той трябва по-специално да информира потребителя надолу по веригата, посредством ясно и видимо указание върху продукта, върху неговата опаковка, в каталозите или в документите за продажбата, че съответната част включва промишлен дизайн, който не е негов, и че тази част е предназначена единствено за поправка на съставния продукт с цел да се възстанови първоначалният му изглед. Той трябва също така да следи, посредством подходящи, по-специално договорни, способи, че потребителите надолу по веригата нямат намерение да използват съответните части по начин, който е несъвместим с условията, предвидени в член 110, параграф 1 от Регламент № 6/2002 и освен това трябва да не продава частта, когато знае или е трябвало да знае, че тя няма да бъде използвана при предвидените условия.

6. Промислени дизайни, обусловени от техническата си функция, и промислени дизайни за междинни връзки

- [Решение от 8 март 2018 г., DOCERAM \(C-395/16, EU:C:2018:172\)](#)

DOCERAM GmbH е притежател на няколко регистрирани промислени дизайна на Общността за щифтове за центроване при заваряване. Дружеството предявява иск за осъждането на CeramTec GmbH, което произвежда и търгува с щифтове за центроване в същите варианти като закриляните от тези промислени дизайни, да преустанови извършването на нарушение. По предявен насрещен иск тези дизайни са обявени за недействителни по съображението, че особеностите на видимия външен вид на съответните продукти са наложени изключително от техническата им функция.

Сезираният със спора Oberlandesgericht Düsseldorf (Висш областен съд Дюселдорф, Германия) решава да отправи преюдициален въпрос до Съда дали наличието на алтернативни промислени дизайни е определящо за преценката дали особеностите на видимия външен вид на продукт са наложени изключително от техническата му функция.

Първо, Съдът постановява, че член 8, параграф 1 от Регламент № 6/2002 трябва да се тълкува в смисъл, че за да се прецени дали особеностите на видимия външен вид на продукт са наложени изключително от техническата му функция, следва да се установи дали тази функция е единственият определящ за особеностите фактор, като в това отношение наличието на алтернативни промислени дизайни не е решаващо.

Най-напред, от езикова гледна точка Съдът констатира, че член 8, параграф 1 от Регламент № 6/2002 не установява какъвто и да било критерий за това как следва да се прецени дали съответните особености на видимия външен вид на даден продукт са наложени изключително от техническата му функция, и че от нито една от разпоредбите на този регламент не следва, че наличието на алтернативни промислени дизайни, позволяващи да се изпълнява същата техническа функция като на съответния продукт, би могло да е единственият критерий за установяване на приложимостта на споменатия член.

Що се отнася по-нататък до контекста, Съдът отбелязва, че член 8, параграф 1 от Регламент № 6/2002 се съдържа в озаглавения „Изисквания за закрила“ раздел 1 от дял II от Регламента и урежда хипотезата, в която особеностите на видимия външен вид на продукта са наложени изключително от техническата му функция и съответно промишленият дизайн на Общността не предоставя закрила за тези особености. Съгласно съображение 10 от същия регламент изключването на закрилата в тази хипотеза не означава, че промишленият дизайн трябва да има естетическо качество. Оттук Съдът заключава, че не е необходимо видимият външен вид на съответния продукт да има естетически аспект, за да може да се ползва от закрила по силата на Регламента.

Той обаче припомня, че видимият външен вид представлява определящият елемент на промишления дизайн и че тази констатация подкрепя тълкуване на член 8, параграф 1 от Регламент № 6/2002 в смисъл, че разпоредбата му изключва закрилата по Регламента в случаите, когато необходимостта съответният продукт да изпълнява определена техническа функция, е единственият фактор, определил избора на автора на дадена особеност на видимия външен вид на продукта, докато съображения от различно естество, и в частност такива, свързани с визуалния аспект на продукта, не са играли никаква роля при избора на тази особеност.

Накрая Съдът постановява, че това тълкуване намира подкрепа и в целта на Регламент № 6/2002. Всъщност, видно от съображения 5 и 7, Регламентът цели да създаде промишлен дизайн на Общността, който да е пряко приложим във всяка държава членка и да получи закрила за една единна територия, включваща всички държави членки, както и да благоприятства иновацията, развитието на нови продукти и инвестирането в тяхното производство чрез предоставяне на засилена закрила на промишлената естетика. Член 8, параграф 1 от Регламент № 6/2002, разглеждан във връзка със съображение 10 от същия регламент, цели по-специално да не се допуска възпрепятстване на технологичните иновации със закрила на особености на видимия външен вид, които са наложени изключително от техническата функция на продукта.

Второ, Съдът постановява, че за да определи дали съответните особености на видимия външен вид на продукта са наложени изключително от техническата му функция, националният съд следва да взема предвид всички обективни и релевантни за всеки конкретен случай обстоятелства, а не следва в това отношение да се опира на възприемането му от страна на „обективен наблюдател“.

Той уточнява, че преценката трябва по-специално да се извърши с оглед на конкретния промишлен дизайн, обективните обстоятелства, разкриващи водещите мотиви за избора на особеностите на видимия външен вид на съответния продукт, данните за използването му или пък за наличието на алтернативни промишлени дизайни, позволяващи да се изпълнява същата техническа функция, доколкото за тези обстоятелства, данни или наличие са представени достоверни доказателства.

- [Решение от 18 ноември 2020 г., Tinnus Enterprises/EUIPO — Mystic Products и Koopman International \(Устройство за разпределение на флуиди\) \(T-574/19, EU:T:2020:543\)](#)³⁹

Tinnus Enterprises LLC притежава промишлен дизайн на Общността, заявен на 10 март 2015 г. в EUIPO и предназначен да се прилага за продукта „устройства за разпределение на флуиди“. На 7 юни 2016 г. и на 19 април 2017 г. Mystic Products Import & Export SL и Koopman International BV подават искане за обявяване на оспорения промишлен дизайн за недействителен. Те изтъкват по-специално член 8, параграф 1 от Регламент № 6/2002, съгласно който промишленият дизайн на Общността не предоставя права върху особеностите на външния вид на продукта, които са наложени изключително от техническата му функция.

С потвърдително решение от 12 юни 2019 г. апелативният състав на EUIPO обявява разглеждания промишлен дизайн за недействителен, като приема, че този промишлен дизайн се основава на особености на външния вид на определен продукт, а именно устройства за разпределение на флуиди, които са обусловени изключително от техническата функция на този продукт.

Решението на апелативния състав е обжалвано пред Общия съд, който отхвърля жалбата и във връзка с това за първи път тълкува член 8, параграф 1 от Регламент № 6/2002, който гласи, че промишленият дизайн на Общността не предоставя права върху особеностите на външния изглед на един продукт, които са наложени изключително от техническата му функция, като по този начин допълва анализа на Съда от решение от 8 март 2018 г., DOCERAM⁴⁰.

Най-напред Съдът припомня, че съгласно решение DOCERAM, за да се прецени дали особеностите на видимия външен вид на продукт са наложени изключително от техническата му функция, следва да се установи дали тази функция е единственият определящ за особеностите фактор, като в това отношение наличието на алтернативни промишлени дизайни не е решаващо. Тази преценка трябва да се извърши на три етапа, които включват определяне на техническата функция на съответния продукт, анализ на особеностите на външния вид на продукта и проверка дали с оглед на всички релевантни и обективни обстоятелства посочените особености са обусловени изключително от техническата функция на съответния продукт. Общият съд уточнява, че ако поне една от особеностите на външния вид на съответния продукт не е обусловена изключително от техническата му функция, разглежданият промишлен дизайн продължава да бъде валиден и да предоставя закрила на тази особеност.

Освен това Общият съд отбелязва, че ако всички особености на външния вид на съответния продукт са наложени изключително от техническата му функция, разглежданият промишлен дизайн ще бъде валиден само ако поддръждането на тези особености е обусловено от съображения, които не произтичат изключително от необходимостта от изпълнение на техническата функция на съответния продукт, и се

³⁹ Това решение е обжалвано, но Съдът не допуска обжалването (определение от 5 май 2021 г., [Tinnus Enterprises/EUIPO](#), C-29/21 P, непубликувано, EU:C:2021:357).

⁴⁰ Вж. решение на Съда от 8 март 2018 г., [DOCERAM](#) (C-395/16, EU:C:2018:172), представено в този тематичен фиш в раздел I.6., „Промислени дизайни, обусловени от техническата си функция, и промишлени дизайни за междинни връзки“, стр. 31.

създава по-конкретно едно цялостно визуално впечатление, което надхвърля чисто техническата функция.

По-нататък, след като припомня, че определянето на особеностите на външния вид на един продукт трябва в зависимост от случая да се извърши чрез обикновен визуален анализ на посочения промишлен дизайн или да се основава на задълбочена проверка, Общият съд потвърждава възприетия от EUIPO подход и приема, че наличието на съвпадение между особеностите на външния вид на съответния продукт и отделните му съставни елементи не означава, че апелативният състав е допуснал грешка при определянето на посочените особености.

Освен това Общият съд припомня, че съгласно решение DOCERAM наличието на алтернативни промишлени дизайни, позволяващи да се изпълнява същата техническа функция, представлява обективно и релевантно обстоятелство, което трябва да бъде отчетено при преценката дали особеностите на външния вид на съответния продукт са наложени изключително от техническата му функция. В това отношение Общият съд приема, че при анализа на разглеждания промишлен дизайн EUIPO правилно е отчела не само наличието на други промишлени дизайни, притежавани от Tinnus Enterprises, но и други обективни и релевантни обстоятелства, като например подадената от него европейска патентна заявка, за да стигне до заключението, че всички особености на външния вид на съответния продукт са наложени изключително от техническата му функция.

Накрая Общият съд приема, че EUIPO е отчела всички обективни и релевантни обстоятелства, за които са били представени убедителни доказателства, за да стигне до заключението, че външният вид на съответния продукт не се дължи на специфично поддръждане на неговите особености, обусловено от естетични съображения, а е наложено изключително от техническата функция на този продукт.

7. Противоречие с предходен промишлен дизайн

- [Решение от 18 март 2010 г., Grupo Promer Mon Graphic/CXBP — PepsiCo \(Изображение на кръгъл рекламен предмет\) \(T-9/07, EU:T:2010:96\)](#)⁴¹

PepsiCo е притежател на промишлен дизайн на Общността, изобразяващ рекламни предмети за игра и регистриран в CXBP (понастоящем EUIPO) съгласно Регламент № 6/2002. Апелативният състав отменя решението на отдела по отмяна, с което е уважено искането на Grupo Promer за обявяване на дизайна за недействителен, и приема, че спорният промишлен дизайн не е в противоречие с предходен промишлен дизайн.

Решението на апелативния състав е обжалвано пред Общия съд, който уважава жалбата и отменя посоченото решение, като приема, че разликите между конфликтните промишлени дизайни не са достатъчни, за да създадат различно общо впечатление у информирания потребител.

⁴¹ Подадената срещу това решение жалба до Съда е отхвърлена с решение от 20 октомври 2011 г., [PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic](#) (C-281/10 P, EU:C:2011:679), представено в раздел I.3.в, „Оригинален — Информирания потребител“.

Общият съд уточнява, че изброяването на основанията за недействителност на промишлените дизайни в член 25, параграф 1 от Регламент № 6/2002 трябва да се смята за изчерпателно и не включва недобросъвестността на притежателя на спорния промишлен дизайн на Общността. Общият съд по-нататък дефинира някои основни понятия от Регламент № 6/2002. Що се отнася до понятието „противоречие“, Общият съд отбелязва, че член 25, параграф 1, буква г) от Регламент № 6/2002 следва да се тълкува в смисъл, че промишлен дизайн на Общността е в противоречие с предходен промишлен дизайн, когато с оглед на свободата на автора при разработването му не създава у информирувания потребител различно общо впечатление от създаването от изтъкнатия предходен промишлен дизайн. Освен това Общият съд пояснява изрично обхвата на понятията за „степен на свобода на автора при разработването на промишления дизайн“, за „информиран потребител“ и за „общо впечатление“. Що се отнася до степента на свобода на автора при разработването на промишления дизайн, Общият съд постановява, че тя трябва да се определя по-конкретно според ограниченията, свързани с характеристиките, които са наложени от техническата функция на продукта или на даден негов елемент, а и също според приложимите спрямо продукта законови изисквания.

- [Решение от 21 април 2021 г., Bibita Group/EUIPO — Бенкомерс \(Бутилка за напитки\) \(T-326/20, EU:T:2021:208\)](#)

На 13 март 2017 г. „Бенкомерс“ ООД подава в EUIPO заявка за регистрация на промишлен дизайн на Общността, изобразяващ бутилка за напитки. След регистрацията на дизайна жалбоподателят — Bibita Group, подава искане за обявяването му за недействителен, като се позовава на член 25, параграф 1, буква г), подточка iii) от Регламент № 6/2002. Bibita Group посочва, че след като в рамките на член 25, параграф 1, буква г), подточка iii) от Регламент № 6/2002 следва да се приложат същите критерии както при преценката на оригиналността съгласно член 25, параграф 1, буква б) във връзка с член 6 от този регламент, оспореният промишлен дизайн не е оригинален по отношение на притежавания от него промишлен дизайн, който е защитен от дата, предхождаща заявката за регистрация на промишления дизайн. Искането за обявяване на недействителност⁴² е отхвърлено от отдела по отмяната, а жалбата — от апелативния състав на EUIPO.

В решението си Общият съд отхвърля жалбата на Bibita Group срещу решението на апелативния състав и уточнява понятието „противоречие“ по смисъла на член 25, параграф 1, буква г) от Регламент № 6/2002.

Най-напред, той припомня, че съгласно постоянната съдебна практика член 25, параграф 1, буква г) от Регламент № 6/2002 трябва да се тълкува в смисъл, че промишлен дизайн на Общността е в противоречие с предходен промишлен дизайн, когато с оглед на свободата на автора при разработването на посочения промишлен дизайн на Общността

⁴² Съгласно член 25, параграф 1, буква г), подточка iii) от Регламент № 6/2002, изменен, промишлен дизайн на Общността може да бъде обявен за недействителен, ако е в противоречие с определен предходен дизайн, който е станал общодостъпен след датата на подаване на заявката или след датата на приоритета за дизайна на Общността, ако се претендира приоритет, и този дизайн е защитен от по-ранна дата, чрез регистрация на правото на дизайн, извършена съгласно Женевския акт от Хагската спогодба за международна регистрация на промишлени дизайни, приет в Женева на 2 юли 1999 г., който е одобрен с Решение 2006/954/ЕО на Съвета от 18 декември 2006 г. (ОВ L 386, 2006 г., р. 28; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 3, стр. 25) и има действие в Общността, или чрез заявка за такова право.

не създава у информирувания потребител различно общо впечатление от създаваното от изтъкнатия предходен промишлен дизайн.

По-нататък, що се отнася до довода, че предходният промишлен дизайн се ползва с особено широка закрила, Общият съд уточнява, че въпреки че в съображение 14 от Регламент № 6/2002 е посочено наличието на „ясна“ разлика между цялостното впечатление, създадено съответно от разглежданите промишлени дизайни, текстът на член 6 от последния е ясен и недвусмислен. Така, в съответствие със съдебната практика по тази разпоредба следва да се приеме, че за целите на прилагането на член 25, параграф 1, буква г) от посочения регламент и при преценката за наличието на противоречие между разглежданите промишлени дизайни даден промишлен дизайн може да се ползва от закрилата, която предоставя промишленият дизайн на Общността, ако той създава у информирувания потребител различно общо впечатление от създаваното от предходния промишлен дизайн.

Освен това Общият съд подчертава, че дори да се приеме за доказан фактът, че към датата на регистрацията ѝ формата на предходния промишлен дизайн е била напълно нова в съответния промишлен сектор, уникалността на такава форма не му предоставя по-широка закрила от тази, от която той се ползва по силата на Регламент № 6/2002. Освен това твърдяната новост или оригиналност на външния вид на предходния промишлен дизайн не оказват влияние върху преценката на оригиналността на оспорения промишлен дизайн.

Накрая, след като припомня критериите за преценка на оригиналността на промишлен дизайн на Общността, Общият съд преценява общото впечатление, което разглежданите промишлени дизайни създават у информирувания потребител. Той подчертава, че преценката в това отношение предполага да се вземат предвид всички разграничителни елементи между разглежданите промишлени дизайни извън онези, които остават недостатъчно изразени, за да повлияят на посоченото общо впечатление.

Между разглежданите промишлени дизайни обаче има съществени разлики. Поради това Общият съд приема, че апелативният състав правилно е стигнал до извода, че оспореният промишлен дизайн не е в противоречие с предходния промишлен дизайн по смисъла на член 25, параграф 1, буква г), подточка iii) от посочения регламент.

8. Използване на отличителен знак в по-късен промишлен дизайн

- [Решение от 12 май 2010 г., Beifa Group/CXBP — Schwan-Stabilo Schwanhäußler \(Пособие за писане\) \(T-148/08, EU:T:2010:190\)](#)

Beifa Group Co. Ltd. е притежател на промишлен дизайн на Общността, изобразяващ пособия за писане и регистриран в CXBP (понастоящем EUIPO) съгласно Регламент № 6/2002. По искане, подадено от Schwan-Stabilo Schwanhäußler GmbH & Co. KG, притежател на по-ранна триизмерна марка, отделът по отмяна обявява спорния промишлен дизайн за недействителен. По същество той приема, че в спорния промишлен дизайн е използвана по-ранната марка, поради което той има сходство с нея. Тъй като продуктите, до които се отнасят спорният промишлен дизайн и по-ранната

марка, са идентични, според отдела по отмяна има вероятност от объркване за съответните потребители на тези продукти.

Решението, с което апелативният състав потвърждава това решение на отдела по отмяна, е обжалвано пред Общия съд, който уважава жалбата и отменя посоченото решение, като дава някои уточнения за тълкуването на член 25, параграф 1, буква д) от Регламент № 6/2002, който гласи, че промишлен дизайн на Общността може да бъде обявен за недействителен само ако е използван отличителен знак в последващ промишлен дизайн и когато, съгласно правото на Общността или правото на съответната държава членка, регулиращо този знак, на притежателя на знака се предоставя правото да забранява такова използване. Според Общия съд посоченият член включва и хипотезата на сходство между знаците, а не само тази на идентичност помежду им, така че апелативният състав не допуска грешка при прилагане на правото, когато тълкува разпоредбата в смисъл, че притежателят на отличителен знак може да се позове на нея, за да поиска да бъде обявен за недействителен последващ промишлен дизайн на Общността, когато в посочения промишлен дизайн е използван знак, който е сходен с неговия.

Общият съд разглежда по-нататък въпроса за реда и условията, при които притежателят на промишлен дизайн на Общността, оспорен с искане за обявяване на недействителност, може да поиска да бъде доказано реалното използване на по-ранния знак, при липсата на специални разпоредби в това отношение в Регламент № 6/2002. Общият съд отбелязва, че това искане трябва да бъде направено изрично и своевременно пред EUIPO. За сметка на това искането за доказване на реалното използване на по-ранния знак, на който е направено позоваване в подкрепа на искане за обявяване на недействителност на промишлен дизайн на Общността, не може да бъде представено за първи път пред апелативния състав.

- [Решение от 24 септември 2019 г., Piaggio & C./EUIPO — Zhejiang Zhongneng Industry Group \(Motopedi\) \(T-219/18, EU:T:2019:681\)](#)⁴³

Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd е притежател на промишлен дизайн на Общността, изобразяващ мотопеди и мотоциклети и регистриран в EUIPO съгласно Регламент № 6/2002. Апелативният състав на EUIPO отменя решението на отдела по отмяна, с което е уважено искането на Piaggio & C. SpA за обявяване на дизайна за недействителен, и приема, че спорният промишлен дизайн не е лишен от новост, нито от оригиналност.

Решението на апелативния състав е обжалвано пред Общия съд, който отхвърля жалбата и постановява, че апелативният състав не е допуснал грешка в преценката, като е приел, че не съществува никаква вероятност от объркване в съзнанието на съответните потребители, включваща възможност за свързване, за целите на прилагането на член 25, параграф 1, буква д) от Регламент № 6/2002.

⁴³ Вж. също раздел I.9, „Неразрешено използване на защитено с авторско право произведение“.

В решението си Общият съд изяснява обхвата и съответните понятия във връзка с основанието за недействителност на регистрираните промишлени дизайни на Общността, което е налице, когато в дизайна се използва по-ранен отличителен знак в нарушение на член 25, параграф 1, буква д) от Регламент № 6/2002.

В това отношение Общият съд приема, че поради цялостното визуално впечатление от изтъкнатата от Piaggio & C. по-ранна марка, състояща се от защитената и с предходния промишлен дизайн триизмерна форма на скутер, което е различно от създаваното от оспорвания промишлен дизайн, от една страна, а от друга страна, значението, което естетичните качества имат за избора му, средният потребител, който проявява висока степен на внимание, няма да допусне, че в оспорвания промишлен дизайн е използвана по-ранната марка въпреки идентичността на съответните продукти.

В частност Общият съд отбелязва, че наблюдавайки триизмерната форма на скутер, защитена с по-ранната марка, и тази на оспорвания промишлен дизайн, средният потребител, който не е експерт със задълбочени технически познания, няма да бъде в състояние веднага да разпознае формата X, която образуват задният обтекатель и долната част на седалката, или формата на обърната Ω, която образуват долната част на седалката и рамката, нито пък автоматично да си даде сметка за формата на стрелка на рамката, дори при висока степен на внимание. Що се отнася до корпуса, той по-скоро ще забележи разликата между по-източената форма на корпуса на по-ранната марка и тази на оспорвания промишлен дизайн, приличаща повече на полукръг. В по-общ план средният потребител, който проявява висока степен на внимание, ще възприеме стила, линиите и облика, характерни за защитената с по-ранната марка триизмерна форма на скутер, като различни във визуално отношение от тези на оспорвания промишлен дизайн.

9. Неразрешено използване на защитено с авторско право произведение

- [Решение от 23 октомври 2013 г., Viejo Valle/CXBP — Établissements Coquet \(Чаша и чинийка с ивици и дълбока чиния с ивици\) \(T-566/11 и T-567/11, EU:T:2013:549\)](#)

Viejo Valle, SA, е притежател на промишлени дизайни на Общността, изобразяващи чаша и чинийка с ивици и дълбока чиния с ивици. Встъпилата страна — Établissements Coquet, подава искания за обявяването на тези дизайни за недействителни на основание по член 25, параграф 1, буква е) от Регламент № 6/2002. Тази страна се позовава на съществуването на два съда, за които тя претендира право на защита на основание на френското авторско право. CXBP (понастоящем EUIPO) обявява спорните промишлени дизайни за недействителни.

Решението на апелативния състав е обжалвано пред Общия съд, който отхвърля жалбата и припомня, че член 25, параграф 3 от Регламент № 6/2002 и член 28, параграф 1, буква б), подточка iii) от Регламент № 2245/2002 изискват подателят на искането за обявяване на недействителност на промишлен дизайн на Общността въз основа на защитено съгласно законодателството на държава членка авторско право да е притежател на това авторско право и да представи на EUIPO доказателства за това.

Въпросът дали подателят на искането за обявяване на недействителност е притежател на авторското право по смисъла на тази разпоредба, както и въпросът за доказването на това право пред Службата не могат да се разглеждат независимо от правото на държавата членка, в конкретния случай френското право, изтъкнато в подкрепа на искането за обявяване на недействителност. Всъщност приложимото право на държавата членка е от значение в този контекст по-специално за определяне на реда и условията за придобиването и доказването на авторското право върху произведението, на което е направено позоваване в подкрепа на искането за обявяване на недействителност.

- [Решение от 24 септември 2019 г., Piaggio & C./EUIPO — Zhejiang Zhongneng Industry Group \(Mopopedu\) \(T-219/18, EU:T:2019:681\)](#)⁴⁴

В това свое решение, чийто фактически и правен контекст е изложен по-горе⁴⁵, Общият съд постановява, че апелативният състав не е допуснал грешка в преценката, като е приел, въз основа на данните, с които разполага, че моделът скутер, съответстващ на предходния промишлен дизайн, защитен съгласно италианското и френското авторско право, не е използван без разрешение в оспорвания промишлен дизайн за целите на прилагането на член 25, параграф 1, буква е) от Регламент № 6/2002.

В това отношение Общият съд отбелязва, че от гледна точка на италианското авторско право не може да се констатира, че художественото и творческо ядро, състоящо се от особеностите на формата на модела скутер, съответстващ на предходния промишлен дизайн, е използвано в оспорвания промишлен дизайн. Всъщност между задния обтекатель и долната част на седалката, както и между долната част на седалката и рамката, линиите на оспорвания промишлен дизайн са по-скоро ъгловати. Островърхата му рамка има вид по-скоро на „вратовръзка“, стигаща до калника, отколкото на стрелка. Що се отнася до корпуса, формата му при оспорвания промишлен дизайн не е източена, докато при предходния промишлен дизайн е капковидна.

Освен това според Общия съд специфичният общ облик и особената „закръглена, женствена и „винтидж“ форма на предходния промишлен дизайн също не могат да бъдат открити в оспорвания промишлен дизайн, за който са характерни правите линии и ъглите, така че впечатлението, което създава произведението, съответстващо на предходния промишлен дизайн, и впечатлението, което създава оспорваният промишлен дизайн, са различни.

⁴⁴ Вж. също раздел I.8, „Използване на отличителен знак в предходен промишлен дизайн“.

⁴⁵ За фактическия и правния контекст на спора вж. раздел I.8, „Използване на отличителен знак в по-късен промишлен дизайн“, стр. 37.

II. Права, предоставяни от промишлените дизайни

1. Притежател на правото върху промишления дизайн

- [Решение от 2 юли 2009 г., FEIA \(C-32/08, EU:C:2009:418\)](#)

Fundación Española para la Innovación de la Artesanía (наричана по-нататък „FEIA“) изготвя проект, наречен „D'ARTES“, в рамките на който различни занаятчийски ателиета могат въз основа на професионално изработен проект за промишлен дизайн да произвеждат набор от предмети за пускане на пазара. Дружеството AC&G SA, в качеството на отговорник за проекта, е натоварено с подбора на дизайнерите и сключването на договорите с тях. То сключва с Cul de Sac Espacivaio Creativo SL (наричано по-нататък „Cul de Sac“) устен договор, който не се урежда от испанския кодекс на труда и с който Cul de Sac се задължава да разработи промишлен дизайн с цел създаването на нова колекция от продукти.

Cul de Sac разработва дизайн за серия стенни часовници (часовници с кукувица), които са произведени и представени в рамките на проекта „D'ARTES“. Впоследствие Cul de Sac и Acierta Product & Position SA започват да произвеждат и пускат на пазара часовници с кукувица. FEIA предявява срещу тях иск за нарушение пред Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante y nº 1 de Marca Comunitaria (Търговски съд № 1 Аликанте и № 1 за марките на Общността, Испания), като поддържа, че на него принадлежи собствеността върху нерегистрираните промишлени дизайни на Общността за въпросните часовници с кукувица.

Сезиран с преюдициални въпроси за това кой е притежател на промишления дизайн на Общността, когато същият е създаден по поръчка, Съдът приема, че член 14, параграф 3 от Регламент № 6/2002, съгласно който правото на промишлен дизайн на Общността принадлежи на работодателя, когато този промишлен дизайн е създаден от заето лице при изпълнение на неговите задължения или по нареждане на неговия работодател, освен ако е уговорено друго или така е специфично посочено по приложимото национално право, не се прилага за промишлен дизайн на Общността, създаден по поръчка.

Всъщност волята на общностния законодател е да определи специалния режим, предвиден в член 14, параграф 3 от Регламента, чрез специфичен вид договорни правоотношения, а именно трудовите правоотношения, което изключва приложимостта на посочения параграф към други договорни правоотношения като тези относно създаването на промишлен дизайн на Общността по поръчка.

Когато, от една страна, става въпрос за нерегистрирани промишлени дизайни на Общността, създадени по поръчка, и от друга страна, националният закон не приравнява тези промишлени дизайни на създадените в рамките на трудово правоотношение, член 14, параграф 1 от Регламент № 6/2002 трябва да се тълкува в смисъл, че правото на промишлен дизайн на Общността принадлежи на автора, освен ако е прехвърлено с договор на неговия правопреемник.

Всъщност възможността за договорно прехвърляне на правото на промишлен дизайн на Общността от автора на неговия правоприменник по смисъла на член 14, параграф 1 от Регламента, от една страна, произтича от самия текст на този член, а от друга страна, е в съответствие с целите на Регламента. В това отношение адаптирането на закрилата на промишления дизайн на Общността към нуждите на всички промишлени отрасли на Общността чрез договорно прехвърляне на правото на промишлен дизайн на Общността може да допринесе за постигането на основната цел за ефикасно упражняване на предоставените с промишлени дизайни на Общността права на цялата територия на Общността. Впрочем засилената закрила на промишлената естетика би имала за резултат не само да насърчи приноса на отделните автори за превъзходството на Общността в тази област, но и да се благоприятства новаторството, развитието на нови продукти и инвестирането в тяхното производство.

Националната юрисдикция обаче е длъжна да провери съдържанието на такъв договор и в това отношение да определи дали в конкретния случай правото на нерегистрирания промишлен дизайн на Общността е в действителност прехвърлено от автора на неговия правоприменник, като в рамките на посочената проверка приложи законодателството относно договорите, за да определи на кого принадлежи съгласно член 14, параграф 1 от Регламента правото на нерегистрирания промишлен дизайн на Общността.

2. Последици от правото върху промишления дизайн

- [Решение от 16 февруари 2012 г., Celaya Emparanza y Galdos International \(C-488/10, EU:C:2012:88\)](#)

Celaya Emparanza y Galdos Internacional SA е притежател на промишлен дизайн на Общността, състоящ се от ограничително колче за пътна сигнализация и заявен в EUIPO на 26 октомври 2005 г. През 2007 г. Proyectos Integrales de Balizamiento SL пуска в продажба ограничително колче. През 2008 г. то регистрира в EUIPO състоящ се от това колче промишлен дизайн на Общността. Тъй като смята, че това колче не създава различно общо впечатление от това на неговия промишлен дизайн, Celaya Emparanza y Galdos Internacional предявява иск за нарушение пред Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante y nº 1 de Marca Comunitaria (Търговски съд № 1 Аликанте и № 1 за марките на Общността, Испания). Proyectos Integrales de Balizamiento изтъква, че докато не бъде отменена регистрацията на неговия промишлен дизайн, има право да го използва и упражняването на това право не може да се смята за нарушение.

Сезиран с преюдициално запитване, Съдът постановява, че член 19, параграф 1 от Регламент № 6/2002 трябва да се тълкува в смисъл, че в рамките на спор за нарушение на изключителното право, предоставяно от регистриран промишлен дизайн на Общността, правото да се забрани използването от трети лица на промишления дизайн, се разпростира върху всяко трето лице, което използва промишлен дизайн, който не създава у информирувания потребител различно общо впечатление, включително третото лице — притежател на последващ регистриран промишлен дизайн на Общността, независимо от намерението и поведението на това лице.

Разпоредбите на Регламента трябва да се тълкуват с оглед на „принципа на приоритет“, по силата на който предходният регистриран промишлен дизайн на Общността има предимство пред последващите регистрирани промишлени дизайни на Общността. От член 4, параграф 1 от Регламента следва по-специално, че закрилата на промишлен дизайн чрез промишления дизайн на Общността се осигурява в зависимост от това доколко той е нов и оригинален. В случай на противоречие обаче между два регистрирани промишлени дизайна на Общността се предполага, че този, който е регистриран първи, отговаря на условията за получаване на закрила в рамките на Общността преди този, който е регистриран втори. Така на притежателя на последващ регистриран промишлен дизайн на Общността може да се признае закрилата, която му предоставя Регламентът, само ако посредством иск за обявяване на недействителност, евентуално насрещен иск, докаже, че по отношение на предходния регистриран промишлен дизайн на Общността не е изпълнено някое от посочените условия.

Съгласно производството за регистриране на промишлени дизайни на Общността, уредено в членове 45—48 от Регламент № 6/2002, EUIPO проверява дали заявката е съобразена с предвидените от Регламента формални условия за подаване. Ако заявката е съобразена с посочените условия, отговаря на определението за промишлен дизайн по член 3, буква а) от Регламента и не е в противоречие с обществения ред или възприетите принципи на морала, Службата вписва заявката в регистъра на промишлените дизайни на Общността като регистриран промишлен дизайн на Общността. Следователно става въпрос за бърз контрол главно от формално естество, който, както се посочва в съображение 18 от Регламента, не изисква разглеждане по същество, за да се прецени преди регистрацията дали промишленият дизайн отговаря на условията за получаване на закрила, и който впрочем, за разлика от производството за регистрация съгласно Регламент № 207/2009 относно марката на Общността, не предвижда фаза, позволяваща на притежателя на регистриран по-рано промишлен дизайн да се противопостави на регистрацията. При тези условия само тълкуване, съгласно което в понятието „всяко трето лице“ по смисъла на член 19, параграф 1 от Регламента се включва третото лице — притежател на последващ регистриран промишлен дизайн на Общността, може да гарантира постигането на преследваната от Регламента цел за ефикасна закрила на регистрираните промишлени дизайни на Общността, както и полезното действие на исковите за нарушение на правото върху промишлен дизайн.

- [Решение от 22 юни 2016 г., Thomas Philipps \(C-419/15, EU:C:2016:468\)](#)

Grüne Welle Vertriebs GmbH е притежател на изключителен лиценз за Германия за промишлен дизайн на Общността за топки за пране. Този лиценз не е вписан в регистъра на промишлените дизайни на Общността. Thomas Philipps GmbH продава рекламни стоки, включително топка за пране. Тъй като счита, че този продукт представлява имитация на регистрирания промишлен дизайн на топки за пране и че то е оправомощено от притежателя на този дизайн да упражнява от свое име всички свързани с него права, Grüne Welle Vertriebs отправя покана до Thomas Philipps да не го разпространява и предявява иск за обезщетение за претърпените вреди.

Oberlandesgericht Düsseldorf (Висш областен съд Дюселдорф, Германия), до който е отнесен спорът, се пита дали Grüne Welle има право на такъв иск, при положение че не е вписано като лицензополучател в регистъра, и дали има право да иска обезщетение за претърпените от самото него вреди.

Сезиран с преюдициално запитване, Съдът постановява, първо, че член 33, параграф 2, първо изречение от Регламент № 6/2002 трябва да се тълкува в смисъл, че притежателят на лиценз може да предяви иск, свързан с нарушение на регистрирания промишлен дизайн на Общността, който е предмет на лиценз, макар последният да не е бил вписан в регистъра на промишлените дизайни на Общността. Второ, член 32, параграф 3 от Регламент № 6/2002 трябва да се тълкува в смисъл, че притежателят на лиценз може да претендира обезщетение за претърпените от самия него вреди в рамките на започнато от него в съответствие с тази разпоредба производство, свързано с нарушение на регистрирания промишлен дизайн на Общността.

На първо място, Съдът най-напред констатира, че предметът на член 33, параграфи 2 и 3 от Регламент № 6 2002 е да уреди противопоставимостта на правните актове по членове 28, 29 и 32 от Регламента спрямо трети лица, които имат или е възможно да имат права върху регистриран промишлен дизайн на Общността.

По-нататък, всички членове от дял III от Регламент № 6/2002, който е озаглавен „Промислените дизайни на Общността като обект на собственост“, в това число член 33, съдържат правила, свързани с промишлените дизайни на Общността като обект на собственост. Това важи за членове 28, 29 и 32 от този регламент, които се отнасят до действия, общото между които е, че имат за цел или ефект учредяване или прехвърляне на право върху промишлен дизайн.

Накрая, в член 32, параграф 3, първо изречение от Регламент № 6/2002 се посочва, че без да се засягат разпоредбите на лицензния договор, правото на притежателя на лиценз да започне производство за нарушение на промишления дизайн на Общността е подчинено само на изискването за съгласие на притежателя на дизайна.

Освен това съгласно член 32, параграф 5 от Регламент № 6/2002 вписването в регистъра се извършва по искане на една от страните. Същевременно този член, както и член 29 от Регламента, не съдържат разпоредба, аналогична на тази в член 28, буква б) от Регламента, според която „до вписването на прехвърлянето в регистъра, правопреемникът не може да се позовава на права, произтичащи от регистрацията на промишлен дизайн на Общността“.

Впрочем, член 28, буква б) от Регламент № 6/2002 би бил лишен от полезно действие, ако член 33, параграф 2 от този регламент трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска позоваване спрямо всички трети лица на всички правни актове по членове 28, 29 и 32 от Регламента, докато тези актове не се впишат в регистъра.

Освен това непротипоставимостта спрямо трети лица на невписаните в регистъра правни актове по членове 28, 29 и 32 от този регламент, цели да защити този, който има или е възможно да има права върху промишлен дизайн на Общността като обект на собственост. От това следва, че член 33, параграф 2, първо изречение от Регламента не се прилага в случай като този по главното производство, при който притежателят на лиценз

твърди, че като е използвало неправомерно промишления дизайн, трето лице е нарушило правата, които дава регистрираният промишлен дизайн на Общността.

На второ място, Съдът отбелязва, че параграфи 3 и 4 от член 32 от Регламент № 6/2002 установяват системата от правни средства за защита, предоставени на притежателя на лиценз върху промишлен дизайн на Общността срещу нарушителя на този дизайн. Те дават възможност на притежателя на лиценза или да действа сам — като предяви иск, с който да инициира производство за нарушение, като вземе съгласието на притежателя на промишления дизайн, а ако лицензът му е изключителен — като уведоми притежателя на дизайна, но той не реагира в подходящ срок срещу нарушението, или да действа като подпомагаща страна — като встъпи по делото за нарушение, заведено от притежателя на промишления дизайн. Последно посоченото средство за защита е единствената възможност, с която разполага притежателят на неизключителен лиценз, който не получи съгласието на притежателя на промишления дизайн сам да предприеме действия.

Притежателят на лиценза може да поиска обезщетение за претърпените от самия него вреди, когато встъпи по делото за нарушение, заведено от притежателя на промишления дизайн, но същевременно нищо не пречи той да може да го направи и когато сам предявява иск за нарушение със съгласието на притежателя на промишления дизайн или, ако е притежател на изключителен лиценз — без това съгласие в случай на бездействие на притежателя на дизайна след уведомяването му.

Освен това на системата от правни средства за защита, предоставени на притежателя на лиценза, би липсвала последователност, ако последният може да защити собствените си интереси само като се присъедини към иска, предявен от притежателя на промишления дизайн на Общността, докато за защитата на техните общи интереси той може да предприема действия и сам, като предявява искове със съгласието на притежателя на дизайна и дори без негово съгласие в случай на изключителен лиценз.

III. Процедура и съдебни производства

1. Заявка и процедура за регистрация — Референтна дата за проверката

- [Решение от 16 февруари 2017 г., Antrax It/EUIPO — Vasco Group \(Термосифони за радиатори\) \(T-828/14 и T-829/14, EU:T:2017:87\)](#)

Antrax It Srl е притежател на два промишлени дизайна на Общността, изобразяващи термосифони и регистрирани в EUIPO съгласно Регламент № 6/2002. Апелативният състав отменя поради немотивираност решението на отдела по отмяна да уважи исканията за обявяване на недействителност, подадени от дружеството — праводател на Vasco Group NV, и след това обявява спорните дизайни за недействителни поради липса на оригиналност.

Това първо решение на апелативния състав е обжалвано пред Общия съд, който го отменя поради непълнота на мотивите по въпроса за насищането на състоянието на техниката⁴⁶. Делата са върнати на апелативния състав, който отново обявява спорните промишлени дизайни за недействителни.

Новите решения на апелативния състав също са обжалвани пред Общия съд, който отхвърля жалбата и дава пояснения за датата, спрямо която следва да се извършва проверката за оригиналност на промишления дизайн и да се установява евентуалното насищане на състоянието на техниката по смисъла на член 6, параграф 1 от Регламент № 6/2002. Жалбоподателят изтъква, че апелативният състав е допуснал грешка относно момента за преценка на насищането на състоянието на техниката, като го е определил към датата на постановяване на обжалваните решения, а е трябвало да го преценява към датата на подаване на заявката за регистрация на оспорените промишлени дизайни.

В това отношение той посочва, че моментът, към който в съответствие с член 6, параграф 1 от Регламент № 6/2002 следва да се прецени оригиналността на оспорения промишлен дизайн и да се установи евентуалното наличие на насищане на състоянието на техниката, е този на подаване на заявката за регистрация на оспорения промишлен дизайн. Затова той постановява, че апелативният състав неправилно е определил датата, към която следва да се прецени евентуалното наличие на насищане на състоянието на техниката. Той обаче констатира, че тази грешка не е основание за отмяна на обжалваните решения.

⁴⁶ Решение от 13 ноември 2012 г., [Antrax It/CХВП — ТНС \(Радиатори за отопление\)](#) (T-83/11 и T-84/11, EU:T:2012:592), представено в настоящия тематичен фиш в раздел I.3.г, „Оригиналност — Степен на свобода на автора“, стр. 15.

2. Искане и производство за обявяване на недействителност

а) Допустимост на искането за обявяване на недействителност

- [Решение от 17 май 2018 г., Basil/EUIPO — Artex \(Кошници за велосипеди\) \(T-760/16, EU:T:2018:277\)](#)

Basil BV е притежател на промишлен дизайн на Общността, изобразяващ кошници за велосипеди. Artex SpA подава до EUIPO искане за обявяване на недействителност на този промишлен дизайн по съображението, че той не е оригинален. Basil изтъква, че искането е недопустимо, тъй като в предходно решение EUIPO вече е отхвърлила направено искане за обявяване на спорния промишлен дизайн за недействителен.

EUIPO обаче приема искането за обявяване на недействителност за допустимо и обявява спорния промишлен дизайн за недействителен.

Решението на апелативния състав е обжалвано пред Общия съд, който отхвърля жалбата, като по въпроса за допустимостта на искане за обявяване на недействителност на промишлен дизайн, по повод на който EUIPO вече е отхвърлила такова искане с предходно свое решение, припомня, че съгласно член 52, параграф 3 от Регламент № 6/2002 подаденото до EUIPO искане за обявяване на недействителност е недопустимо, ако съд по промишлените дизайни на Общността е постановил решение по молба със същия предмет, на същото основание и между същите страни и това решение е окончателно. Съответно той постановява, че тези разпоредби, които се отнасят само до решенията на съдилищата по промишлените дизайни на Общността, не се прилагат по отношение на решенията на Службата.

Всъщност, на първо място, от разпоредбите на член 80 от Регламент № 6/2002 следва, че съд по промишлените дизайни на Общността винаги е национален съд на държава членка. В този смисъл член 52, параграф 3 от Регламент № 6/2002 се прилага не когато вече се е произнесла Службата, а само когато вече се е произнесъл национален съд на държава членка.

На второ място, разпоредбите на член 86, параграф 5 от Регламент № 6/2002, съгласно които не може да се предяви насрещен иск за обявяване на недействителност на регистриран промишлен дизайн на Общността, ако има окончателно решение на Службата между същите страни и по иск със същия предмет и основание, не уреждат производствата пред Службата, нито в частност тези пред апелативните ѝ състави, а уреждат производствата пред съдилищата по промишлените дизайни на Общността.

На трето място, изключено е член 52, параграф 3 от Регламент № 6/2002 да се прилага по аналогия в хипотезите, в които Службата вече се е произнесла по искане за обявяване на недействителност. Всъщност не е установено тази разпоредба да оставя несъвместима с общ принцип на правото празнота, която би могла да бъде запълнена чрез прилагане по аналогия.

б) Предмет на искането за обявяване на недействителност

- [Решение от 27 април 2022 г., Group Nivelles/EUIPO — Easy Sanitary Solutions \(Отходен душ канал\) \(T-327/20, EU:T:2022:263\)](#)⁴⁷

В това решение, чийто фактически и правен контекст е изложен по-горе⁴⁸, Общият съд изяснява условията за определяне на предмета на искането за обявяване на недействителност.

След като установява, че предходният промишлен дизайн, разгледан от произнесените се по-рано инстанции, не фигурира в искането за обявяване на недействителност, апелативният състав взема предвид като предходен промишлен дизайн само промишлените дизайни, посочени в искането. Той отхвърля искането, като се мотивира с това, че оспореният промишлен дизайн е оригинален и поради това на още по-силно основание е нов.

Във връзка с това Общият съд припомня, че посочването на предходния промишлен дизайн трябва да е извършено още с подаването на искането за обявяване на недействителност, тъй като то определя предмета на спора. В този смисъл предоставеното на EUIPO право на преценка за отчитане на фактите и доказателствата, които страните не са представили навреме, може да се прилага само към фактите и доказателствата, а не към посочването и възпроизвеждането на предходните промишлени дизайни. Всъщност, макар отчитането на допълнителни доказателства да може да увеличи фактическата рамка на искането за обявяване на недействителност, като се добави към други доказателства за вече посочените предходни промишлени дизайни, то все пак не може да разшири правната рамка на това искане, тъй като обхватът на посоченото искане е окончателно определен към датата на подаването му чрез посочването на предходния промишлен дизайн, на който се прави позоваване. Поради това трябва да се разглеждат само онези предходни промишлени дизайни, които са посочени в искането за обявяване на недействителност.

в) Обхват на проверката по искането за обявяване на недействителност

- [Решение от 10 юни 2020 г., L. Oliva Torras/EUIPO — Mecánica del Frío \(Навесни устройства за моторни превозни средства\) \(T-100/19, EU:T:2020:255\)](#)

В решението си Общият съд уточнява обхвата на проверката от страна на EUIPO по исканията за обявяване на недействителност на промишлен дизайн на Общността на основание член 25, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002 и се произнася по обхвата на задължението за мотивиране, което има EUIPO в това отношение.

Общият съд отменя решението на апелативния състав на EUIPO във воденото между L. Oliva Torras и Mecánica del Frío производство за обявяване на недействителност в частта му относно регистрирания промишлен дизайн на Общността, изобразяващ навесно

⁴⁷ Жалбата срещу това съдебно решение е отхвърлена с определение от 16 декември 2022 г., [Group Nivelles/EUIPO](#) (C-419/22 P, EU:C:2022:1048, непубликувано).

⁴⁸ За фактическия и правния контекст на спора вж. раздел I.3.д, „Оригиналеност — Общо впечатление“, стр. 18.

устройство за свързване на оборудване за охлаждане и климатизация към моторни превозни средства.

На първо място, Общият съд констатира, че член 25, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002 предоставя на инстанциите на EUIPO, в рамките на разглеждането на искане за обявяване на недействителност, компетентност да проверяват дали са спазени съществените условия за закрила на промишления дизайн на Общността, определени в членове 4—9 от този регламент. В това отношение той отбелязва, че тези условия имат кумулативен характер, така че неспазването на някое от тях може само по себе си да доведе до недействителност на разглеждания промишлен дизайн. Освен това тези разпоредби предполагат прилагането на различни правни критерии. Поради това той постановява, че текстът на член 25, параграф 1, буква б) от посочения регламент във връзка с неговия контекст и цели трябва да се тълкува в смисъл, че не включва непременно проверка дали са спазени всички условия, установени в членове 4—9 от този регламент, а може в зависимост от представените от страните факти, доказателства и съображения да включва проверка за спазването само на едно от тези условия или на част от тях.

На второ място, Общият съд отбелязва, че именно с оглед на фактическите и правните обстоятелства, изложени в подкрепа на искането за обявяване на недействителност, апелативният състав трябва да определи кои са условията, установени в членове 4—9 от Регламент № 6/2002, чието неспазване се твърди в случая, и които той трябва да провери, като при необходимост вземе предвид общоизвестни факти и правни въпроси, които не са повдигнати от страните, но са необходими за прилагането на релевантните разпоредби. Затова Общият съд заключава, че апелативният състав неправилно е приел, че тъй като искането на жалбоподателя за обявяване на недействителност се основава на член 25, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002, той е имал намерение да се позове на това, че спорният дизайн не отговаря на всички изисквания, предвидени в членове 5, 6, 8 и 9 от посочения регламент.

На трето място, Общият съд уважава оплакването на жалбоподателя от това, че апелативният състав не се е произнесъл по въпроса дали спорният промишлен дизайн се отнася до част от съставен продукт, която след включването си в посочения продукт остава видима при обичайната му употреба по смисъла на член 4, параграфи 2 и 3 от Регламент № 6/2002, въпреки че този въпрос е бил разгледан в съобщението от 16 май 2018 г.⁴⁹ и в последващите становища на страните.

В това отношение Общият съд констатира най-напред, че изводите на апелативния състав относно прилагането на този член не произтичат по очевиден начин от мотивите на обжалваното решение нито за страните, нито за съда на Съюза. По-специално той уточнява, че доводите, изтъкнати от EUIPO за първи път пред съда на Съюза и изведени от това, че жалбоподателят не е поискал прилагането на член 4, параграфи 2 и 3 от Регламент № 6/2002, не могат да компенсират липсата на мотиви в обжалваното решение.

⁴⁹ Съобщение, изпратено до страните от апелативния състав, в което се посочва, че спорният промишлен дизайн трябва да бъде обявен за недействителен, тъй като не са спазени условията, предвидени в член 4 от Регламент № 6/2002.

По-нататък той отбелязва, от една страна, че въпросът дали член 4, параграфи 2 и 3 от Регламент № 6/2002 е приложим в случая по принцип може да има съществено значение в структурата на обжалваното решение, като се има предвид потенциалното му отражение върху мотивите и диспозитива на това решение. От друга страна, според Общия съд, видно от текста на съобщението от 16 май 2018 г., на този етап от производството апелативният състав е приел, че твърденията на страните и доказателствата, представени в подкрепа на тези твърдения, сочат, че условията по член 4, параграфи 2 и 3 от Регламент № 6/2002 не са изпълнени.

В това отношение Общият съд заключава, че макар да не може да се приеме, че апелативният състав е обвързан от своето съобщение от 16 май 2018 г., той все пак следва надлежно да се мотивира защо счита, че трябва да се отклони от изводите в това известие, тъй като последното, както и последващите становища на страните са част от контекста, в който е приел обжалваното решение. Общият съд в частност подчертава, че не е негова задача да разглежда представените от жалбоподателя доводи, факти и доказателства вместо апелативния състав, който именно е трябвало да ги разгледа, за да определи дали в отнесения до него спор стои въпрос за прилагането на член 4, параграфи 2 и 3 от Регламент № 6/2002. По всички тези съображения Общият съд отменя обжалваното решение. Той обаче отхвърля искането на жалбоподателя за изменението на това решение въз основа на съдебната практика по дело Edwin.

г) Непредставени своевременно доказателства

- [Решение от 10 ноември 2021 г., Sanford/EUIPO — Avery Zweckform \(Emukemu\) \(T-443/20, EU:T:2021:767\)](#)⁵⁰

В това решение, чийто фактически и правен контекст е изложен по-горе⁵¹, Общият съд прилага принципите, които уреждат допустимостта на късно представените доказателства, в областта на промишлените дизайни на Общността.

Във връзка с това той отбелязва, че по въпроса за допустимостта на късно представените доказателства EUIPO разполага с широко право на преценка, тъй като може да не вземе предвид доказателствата, които страните не са представили навреме⁵². Общият съд припомня, че при произнасянето на EUIPO в производство за обявяване на недействителност може да е оправдано да се вземат предвид късно представени доказателства, когато те са релевантни за изхода на производството по искането за обявяване на недействителност, а обстоятелствата допускат това и тези доказателства са представени в допълнение към представени в предвидения срок доказателства.

В случая Общият съд приема, че апелативният състав е упражнил правилно правото си на преценка. Всъщност целта на доказателствата, представени за първи път пред апелативния състав, е била да се докаже наличието на оповестяване на предходния промишлен дизайн. Освен това тези доказателства са добавени към вече представените

⁵⁰ Вж. също раздел I.3.а, „Оригиналеност — Критерии за преценка“.

⁵¹ За фактическия и правния контекст на спора вж. раздел I.3.д, „Оригиналеност — Общо впечатление“, стр. 18.

⁵² Съгласно член 63, параграф 2 от Регламент № 6/2002.

пред отдела по отмяна, които са били сметени за недостатъчни, за да се установи оповестяване. При това положение тези доказателства са релевантни за разрешаването на спора и могат надлежно да допълнят вече представените доказателства.

Освен това допустимостта на разглежданите доказателства не е нарушила правото на жалбоподателя да бъде изслушан, тъй като същият е имал възможност да представи становище по този въпрос пред апелативния състав.

д) Поддържане в променен вид

- [Определение от 25 октомври 2021 г., 4B Company/EUIPO — Deenz \(Висулка \(бижу\) \(T-329/20, EU:T:2021:732\)](#)

А е притежател на промишлен дизайн на Общността, изобразяващ висулка във формата на сърце, върху която е гравирана думата „pianegonda“. 4B Company Srl подава до EUIPO искане за обявяване на този промишлен дизайн за недействителен по съображението, че в него е използван по-ранен отличителен знак. Това искане се основава на използването на неговата словна марка на Европейския съюз „PIANEGONDA“, която е регистрирана за ювелирни стоки.

В производството за обявяване на недействителност А формулира искане за запазване на оспорвания промишлен дизайн в променен вид на основание член 25, параграф 6 от Регламент № 6/2002, а именно без гравюрата на думата, съответстваща на словната марка „PIANEGONDA“. 4B Company възразява срещу поддържането на промишления дизайн в променен вид, тъй като според него премахването на марката не позволява да се запази идентичността на промишления дизайн. Впоследствие този промишлен дизайн е прехвърлен на Deenz Holding Ltd.

Отделът по отмяна на EUIPO отхвърля искането за запазване на оспорвания промишлен дизайн в променен вид и го обявява за недействителен в неговата цялост. Вследствие на подадената от Deenz Holding жалба апелативният състав на EUIPO обявява оспорвания промишлен дизайн за недействителен, доколкото в него се използва словната марка „PIANEGONDA“, но уважава искането за запазването му в променен вид.

Общият съд отхвърля жалбата на подателя на искането за обявяване на недействителност, по съображение че той няма правен интерес в контекста на искане за запазване на регистрацията на оспорвания промишлен дизайн в променен вид, подадено след отмяната на този промишлен дизайн.

На първо място, Общият съд най-напред отбелязва, че въведената система за регистрация на промишлени дизайни на Общността се основава на принципа, че всички заявки, които отговарят на формалните изисквания, се вписват в регистъра на промишлените дизайни на Общността. Ако в него е използван по-ранен отличителен знак, какъвто в случая е словната марка на Европейския съюз, притежавана от подателя на искането за обявяване на недействителност, регистрираният промишлен дизайн на Общността може да бъде обявен за недействителен, но едва след подаване на искане в този смисъл от страна на притежателя на съответния знак.

По-нататък Общият съд отбелязва, че член 25, параграф 6 от Регламент № 6/2002 позволява да се запази регистрацията на промишлен дизайн на Общността, като се премахне елементът, чието включване е довело до нарушението. Тази възможност — като алтернатива на обявяването на недействителността на промишления дизайн в неговата цялост — гарантира пропорционалността на санкцията. Всъщност запазването на оспорвания промишлен дизайн, доколкото е обусловено от отказ от някаква част от него, има за цел да защити едновременно интересите на притежателя на този промишлен дизайн и интересите на притежателя на знака, чието използване е довело до отмяната.

Накрая, Общият съд констатира, че отделът по отмяна се е произнесъл по две искания, а именно искането на подателя за обявяване на недействителност, което в случая е уважено, и искането на притежателя на оспорвания промишлен дизайн за запазването на същия в променен вид, което е отхвърлено.

Той постановява, че втората част на това решение не може да се разглежда като решение, с което се уважава първото искане.

Затова, след като апелативният състав е уважил искането му за обявяване на дизайна за недействителен, подателят на това искане няма никаква полза от това да обжалва пред Общия съд.

На второ място, Общият съд постановява, че подателят на искането за обявяване на недействителност не може да иска отмяна на решението на апелативния състав в частта, в която е уважено искането за запазване на оспорвания промишлен дизайн в променен вид. Всъщност допускането на такава възможност би означавало му да се позволи да се намеси в частта от производството, която се отнася до искането на притежателя на оспорвания промишлен дизайн. Като изтъква нарушение на член 25, параграф 6 от Регламент № 6/2002, макар искането му за обявяване на недействителност да е основано на член 25, параграф 1, буква д) от същия регламент, подателят на искането за обявяване на недействителност цели да измени предмета на искането си за обявяване на недействителност, както и мотивите, изтъкнати в негова подкрепа.

На трето място, фактът, че подателят на искането за обявяване на недействителност иска отмяна на промишления дизайн в неговата цялост, не може да представлява възникнал и все още съществуващ интерес от отмяната на решението на апелативния състав. Поради това Общият съд заключава, че това дружество няма правен интерес да иска отмяната на посоченото решение.

3. Производство пред съда на Съюза — Обхват на съдебния контрол

- [Решение от 18 октомври 2012 г., Neuman u Galdeano del Sel/Baena Grupo \(C-101/11 P и C-102/11 P, EU:C:2012:641\)](#)

Baena Grupo е притежател на промишлен дизайн на Общността, изобразяващ седнала фигура. Г-н Neuman и г-н Galdeano del Sel подават до EUIPO искане за обявяване на този дизайн за недействителен. EUIPO обявява спорния дизайн за недействителен по съображението, че не е оригинален. Сезиран с жалба против това решение, Общият съд отбелязва, че спорният промишлен дизайн създава различно общо впечатление у

информирания потребител в сравнение с по-ранната марка, и отменя решението на EUIPO.

Сезиран с жалба от EUIPO, която твърди, че Общият съд е превишил пределите на контролните си правомощия, Съдът отхвърля тази жалба, както и жалбите на останалите страни, и се произнася по въпроса за обхвата на упражнявания от Общия съд съдебен контрол.

Той постановява, че в производството по жалби за отмяна на решения на EUIPO Общият съд може да извършва цялостен контрол за законосъобразност на решенията на апелативните състави на Службата, като при нужда изследва дали последните са дали точна правна квалификация на обстоятелствата по спора или дали преценката на представените пред посочените състави факти не е опорочена от грешки. Всъщност, когато трябва да прецени законосъобразността на решение на апелативен състав на Службата, Общият съд не може да е обвързан от неправилна преценка на фактите от този състав, доколкото посочената преценка е част от изводите, чиято законосъобразност се оспорва пред Общия съд.

Общият съд обаче може да признае на Службата известна свобода на преценката, по-специално когато Службата трябва да извършва високо технически оценки, и да ограничи обхвата на своя контрол над решенията на апелативните състави в областта на промишлените дизайни до проверка за явни грешки в преценката.

СПИСЪК НА РАЗГЛЕДАНИТЕ АКТОВЕ НА СЪДА И ОБЩИЯ СЪД

[ИЗБРОЕНИ В ХРОНОЛОГИЧЕН РЕД]

СЪД:

Решение от 2 юли 2009 г., FEIA (C-32/08, EU:C:2009:418).....	стр. 40
Решение от 20 октомври 2011 г., PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic (C-281/10 P, EU:C:2011:679).....	стр. 12
Решение от 16 февруари 2012 г., Celaya Emparanza y Galdos International (C-488/10, EU:C:2012:88).....	стр. 41
Решение от 18 октомври 2012 г., Neuman и Galdeano del Sel/Baena Grupo (C-101/11 P и C-102/11 P, EU:C:2012:641).....	стр. 51
Решение от 19 юни 2014 г., Karen Millen Fashions (C-345/13, EU:C:2014:2013)	стр. 8
Решение от 22 юни 2016 г., Thomas Philipps (C-419/15, EU:C:2016:468).....	стр. 42
Решение от 21 септември 2017 г., Easy Sanitary Solutions и EUIPO/Group Nivelles (C-361/15 P и C-405/15 P, EU:C:2017:720).....	стр. 4, 6 и 20
Решение от 20 декември 2017 г., Acacia и D'Amato (C-397/16 и C-435/16, EU:C:2017:992)	стр. 29
Решение от 8 март 2018 г., DOCERAM (C-395/16, EU:C:2018:172).....	стр. 31
Решение от 5 юли 2018 г., Mast-Jägermeister/EUIPO (C-217/17 P, EU:C:2018:534)	стр. 3
Решение от 28 октомври 2021 г., Ferrari (C-123/20, EU:C:2021:889).....	стр. 28

ОБЩ СЪД:

Решение от 18 март 2010 г., Grupo Promer Mon Graphic/CXВП — PepsiCo (Изображение на кръгъл рекламен предмет) (T-9/07, EU:T:2010:96)	стр. 34
Решение от 12 май 2010 г., Beifa Group/CXВП — Schwan-Stabilo Schwanhäußер (Пособие за писане) (T-148/08, EU:T:2010:190).....	стр. 36
Решение от 22 юни 2010 г., Shenzhen Taiden/CXВП — Bosch Security Systems (Комуникационно оборудване) (T-153/08, EU:T:2010:248).....	стр. 10 и 13
Решение от 14 юни 2011 г., Sphere Time/CXВП — Punch (Прикрепен към каишка часовник) (T-68/10, EU:T:2011:269).....	стр. 14, 18 и 26

Решение от 13 ноември 2012 г., Antrax It/CXBP — THC (Радиатори за отопление) (T-83/11 и T-84/11, EU:T:2012:592)	стр. 15
Решение от 6 юни 2013 г., Kastenholz/CXBP — Qwatchme (Циферблати на ръчни часовници) (T-68/11, EU:T:2013:298)	стр. 7
Решение от 23 октомври 2013 г., Viejo Valle/CXBP — Établissements Coquet (Чаша и чинийка с ивици и дълбока чиния с ивици) (T-566/11 и T-567/11, EU:T:2013:549)	стр. 38
Решение от 21 ноември 2013 г., El Hogar Perfecto del Siglo XXI/CXBP — Wenf International Advisers (Тирбушон) (T-337/12, EU:T:2013:601)	стр. 8
Решение от 9 септември 2014 г., Biscuits Poult/CXBP — Banketbakkerij Merba (Бисквита) (T-494/12, EU:T:2014:757)	стр. 26
Решение от 3 октомври 2014 г., Cezar/CXBP — Poli-Eco (Insert) (T-39/13, EU:T:2014:852)	стр. 27
Решение от 21 май 2015 г., Senz Technologies/CXBP — Impliva (Чадъри) (T-22/13 и T-23/13, EU:T:2015:310)	стр. 22
Решение от 10 септември 2015 г., H&M Hennes & Mauritz/CXBP — Yves Saint Laurent (Ръчни чанти) (T-525/13, EU:T:2015:617)	стр. 15
Решение от 16 февруари 2017 г., Antrax It/EUIPO — Vasco Group (Термосифони за радиатори) (T-828/14 и T-829/14, EU:T:2017:87)	стр. 45
Решение от 13 юни 2017 г., Ball Beverage Packaging Europe/EUIPO — Crown Hellas Can (Кутийки за напитки) (T-9/15, EU:T:2017:386)	стр. 5
Решение от 27 февруари 2018 г., Gramberg/EUIPO — Mahdavi Sabet (Калъф за мобилен телефон) (T-166/15, EU:T:2018:100)	стр. 23
Решение от 17 май 2018 г., Basil/EUIPO — Artex (Кошници за велосипеди) (T-760/16, EU:T:2018:277)	стр. 46
Решение от 6 юни 2019 г., Rietze/EUIPO — Volkswagen (Превозно средство „VW Caddy“) (T-192/18, EU:T:2019:379)	стр. 24
Решение от 6 юни 2019 г., Porsche/EUIPO — Autec (Моторизирани превозни средства) (T-209/18, EU:T:2019:377)	стр. 17
Решение от 13 юни 2019 г., Visi/one/EUIPO — EasyFix (Джоб за информационна табела за превозни средства) (T-74/18, EU:T:2019:417)	стр. 14 и 21
Решение от 24 септември 2019 г., Piaggio & C./EUIPO — Zhejiang Zhongneng Industry Group (Мотопеди) (T-219/18, EU:T:2019:681)	стр. 37 и 39
Решение от 10 юни 2020 г., L. Oliva Torras/EUIPO — Mecánica del Frío (Навесни устройства за моторни превозни средства) (T-100/19, EU:T:2020:255)	стр. 47

Решение от 18 ноември 2020 г., Tinnus Enterprises/EUIPO — Mystic Products и Koopman International (Устройство за разпределение на флуиди) (T-574/19, EU:T:2020:543).....	стр. 33
Решение от 21 април 2021 г., Bibita Group/EUIPO — Бенкомерс (Бутилка за напитки) (T-326/20, EU:T:2021:208).....	стр. 35
Решение от 16 юни 2021 г., Davide Groppi/EUIPO — Viabizzuno (Настолна лампа) (T-187/20, EU:T:2021:363).....	стр. 9 и 11
Решение от 20 октомври 2021 г., JMS Sports/EUIPO — Inter-Vion (Спираловиден ластик за коса) (T-823/19, EU:T:2021:718).....	стр. 24
Определение от 25 октомври 2021 г., 4B Company/EUIPO — Deenz (Висулка (бижу)) (T-329/20, EU:T:2021:732).....	стр. 50
Решение от 10 ноември 2021 г., Eternit/EUIPO — Eternit Österreich (Панел за строителство) (T-193/20, EU:T:2021:782).....	стр. 11
Решение от 10 ноември 2021 г., Sanford/EUIPO — Avery Zweckform (Етикети) (T-443/20, EU:T:2021:767).....	стр. 18 и 49
Решение от 27 април 2022 г., Group Nivelles/EUIPO — Easy Sanitary Solutions (Отходен душ канал) (T-327/20, EU:T:2022:263).....	стр. 19 и 47